

elektronická
KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 14 - duben 2011

Aktuálně:
**Vyšly vodácké doplňky
skautské stezky**

Využijte vodácké doplňky!

Kapitánky a kapitáni!

Na libereckém srazu kapitánů se nám podařilo mnohé. Za nejcennější považuji hojnou účast, která byla nad moje očekávání, protože mnozí jste skuhrali, že to je příliš bokem a že bude zima. Liberec jste našli, školu někteří také a zima nebyla, jen malinko zasněžilo, to se u nás za zimu nepočítá.

Ta hojná účast byla navíc napříč všemi daty narození, to znamená, že jsme se účastnili projednávání bez rozdílu barvy, délky a množství vlasů. Proto jsme mohli dojít ke společným závěrům u některých témat předšněmovní diskuse a požádat modré delegáty Valného sněmu Junáka o jejich tlumočení v pracovních skupinách. Proto se semináře bratra Kola o skautingu jako výchově k aktivnímu občanství čili výkladu pojmu apolitičnost Junáka zúčastnili ti, kteří se na něj těšili, i ti, kteří byli zvědaví, kdo to ten Šolc je.

Bez ohledu na délku a druh svého činnického postu jsme byli seznámeni s organizační, programovou i ekonomickou přípravou Navigamu 2012 a u vědomí, že plzeňáci to jako vždy dělají nejen důkladně, ale i zajíma-

vě, se můžeme připravovat na plavbu v různých lodních třídách zaoceánského parníku.

Opět jsme pokročili v plnění svého slibu, že kapitánskou zkoušku učiníme dostupnější pomocí modulového systému. Probrali jsme další části (lodě, bazén, právo) a několik nových si napsalo test.

Zbyl čas na nejrůznější výměny zkušeností slovem, obrazem i dílem, po ukončení se zájemci vydali na Kamenici. Protože napršelo a nasněžilo jen málo (viz výše), protože v Jizerkách to ještě moc neodtává, nebyl ten rafting žádná divočina, jen taková ochutnávka.

Důležité, velmi důležité však bylo, že si každý na místě mohl koupit vodácké doplňky ještě teplé z tiskárny za nepatrný obnos osmi korun za všechny čtyři části.

Byla tak završena jedna důležitá etapa práce na vodácké podobě nového výchovného programu Junáka, kterému bychom už neměli říkat „nový“.

Kdo nebyl na srazu nebo kdo raději drobné utratil za mlsky v přísáli, může si je prohlédnout na webu HKVS a zakoupit v e-shopu TDC nebo v JUNu.

Začíná vodácká sezóna, přeji nám všem hodně obezřetnosti při vodních aktivitách. Nezačíná, ale pokračuje skautský rok, přeji vám hodně radosti. Nezačíná a nikdy nekončí skautská výchova vodáckými prostředky. Dostáváte možnost využít při tom nové nástroje – vytištěné vodácké přílohy jednotlivých cest skautské stezky.

Ať slouží!

Ahoj! *Vežír=V=*

Na činnost Sítě vodních skautů poskytly od minulé uzávěrky eKP dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující oddíly a přístavy:

219.10	PVS Retra Brandýs nad Labem	490 Kč
314.01	středisko Šipka Písek	330 Kč
425.03	středisko Louny	230 Kč
618.08	PVS Viribus Unitis Ostrava	650 Kč
614.10	PVS Žlutá ponorka Třebíč	1010 Kč
216.08	PVS Neratovice	1000 Kč
513.07	PVS Flotila Liberec	770 Kč
511.05	PVS Ralsko Mimoň	820 Kč

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 666 55 333 / 5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

Aktuálně: 5
Jarní sraz K+K

Vodácké doplňky 9
stezek jsou tu!

Rozhovor: 16
Dytta o srazech

Představujeme: 19
Pardubický kraj

Historie: 29
Navigamus 97

Přístavní setkání plzeňské „Omaha“

O víkendu 18.-20. 3. 2011 se opět po roce sešly oddíly plzeňského přístavu „Omaha“ na základně Bílý orel. Tématem víkendu byly „zimní olympijské hry“. Družiny se staly zástupci jednotlivých zemí a při různých olympijských disciplínách porovnávaly svůj um a zdatnost.

Ježour, patnáctiletý rover z plzeňského 92. oddílu VS, popisuje své zážitky z přístavní akce následujícími slovy:

„Tato akce (jako většina akcí) začala na plzeňském Hlavním nádraží kolem 16:40. Ve velké hale se již houfovaly oddíly a netrpělivě čekaly na příjezd našeho vlaku. Dojít na nástupiště problém nebyl, ale najít kupička stvořená pro nás, to bylo téměř nemožné. Ovšem jako všestranní skauti jsme k tomu přistoupili zodpovědně a po malé chvilce se uvelebili v klasické třídě 2 s kupičky. Cesta utekla rychle a než jsme se nadáli, stáli jsme na Klatovském, po lidech vyprahlém nádraží. Jako uvítací výbor přijel nevrlý řidič autobusu s autobusem, do něhož jsme vlezli tak rychle, jak jen to pro obsazení VIP míst bylo nutné. Seznamka se rozjela při jízdě nevídanou rychlostí a za nedlouho jsme znali jména, věk, adresu, telefon i zadanost, třebaže ne každý o to stál. Největším překvapením pro naši alianci tvořenou převážně profesionálními

FOTO ROMAN DIBA

turisty bylo téměř 5% smrtící stoupaní celých 5 km. To nás dodělalo. Jakmile jsme dorazili do chaty, začala legendární (byť zbytečná) válka o pokoje s našimi kapitány. Na chodbách moc provoz nebyl, a to bylo fajn. Holky si ve zbytkovém volném čase vybalovaly, protože na rozdíl od kluků jejich vybalování spočívalo ve srovnávání oblečení do skříněk a ne v obrácení batohu vzhůru nohama. Po zabydlení jsme byli vyzváni k „lékařské pro-

hlídce“, která skončila pro všechny dobře. Byli jsme tedy rozděleni do států a do věkové kategorie, která nám odpovídala. Zanedlouho jsme se seznámili s našimi národními bratry a sestrami a společně si oznámili, že vyhraje (i přesto, že výsledek se v 87,5 % lišil). Poté co byl v 5°C zapálen olympijský oheň, jsme všichni opustili krásu letního podvečera a šli si poslechnout zajímavosti o ostatních oddílech v podobě PowerPointových prezentací.

KAPITÁNSKÁ POŠTA

FOTO HANA ČIŠVÍOVÁ - FANY

Vlčata a žabičky šli potom na kutě a ti starší mohli chvíli hrát deskové hry, pokud měli zájem.

Sobotní ráno nezačalo jinak než klasickým budíčkem s oblíbenou rozčvičkou. Běželo se sice jenom kousek, ale někteří vypadali, jako by je zpátky museli odvézt. Po příchodu zpátky do chaty si všichni šli ochotně vyčistit zuby a vyhládlí pokračovali na snídani. Snídaně se skládala z chlebů s marmeládou a černého čaje. Dopolední program začal známou a oblíbenou hrou na mravenečky. Ta spočívá v propíchnutí co nejvíce mravenčích zadečků (balónků) soupeře umístěných na jeho pozadí. Po této rozechříváče následovaly olympijské soutěže a hry, jejichž body se ovšem započítávali státům. Stanovišť bylo celkem 8 a disciplín 11. Po neskonale těžkém dopoledni nastalo dlouho očekávané období okolo oběda. Od 11:45 až do 14:00 jsme byli v chatě a měli možnost dodělávat divadlo na večer. Jakmile odbila 14. hodi-

FOTO ROMAN DIBA

na, jednotlivé státy se přemístily ven, kde se odstartovala hlavní část ZOH (Zimních olympijských her). Ta se dosti podobala dopolednímu program až na to, že se stanoviště obcházela po státech a ne po jednotlivcích. Netrvalo to ani 3,5 hodiny a byli jsme zase uvnitř. Tam na nás čekala teplá večeře, na kterou se všichni sportovci po neúspěšném dni těšili. Nadešel

čas scének a všichni se pod tlakem začali sesouvat a poroučet k zemi. Naštěstí to dobře dopadlo a všichni to bez jakýchkoliv vážnějších fyzických následků přežili. Poslední sobotní záležitostí bylo rozdělování medailí a cen. Na prvním místě se umístilo Finsko a na zbylých zbylé státy.“

Káťa a Ježour

FOTO JIŘÍ WICHEREK - WICHR

Březen v Hlavním kapitanátu VS

V březnu se uskutečnil ÚSK v Liberci, jehož příprava zabrala členům HKVS na březnovém jednání dost času. Kromě toho byla potřeba vyřešit i další věci. HKVS se proto sešel 16. března v Praze.

TISKOVÁ ZPRAVODAJKA

Jedním z hlavních výstupů tohoto jednání bylo schválení náplně práce tiskové zpravodajky HKVS. Do této funkce byla jmenována Markéta Babóová – Majda. Schválili jsme také informační strategii HKVS, která se již realizuje. Shrnuje všechny způsoby a možnosti komunikace v rámci Sítě VS, a to jak směrem od HKVS k oddílům, tak opačně. Kromě Kapitánské pošty a webu HKVS se informace budou nadále šířit i infokanály VS, přes skupinu vodní skauti na Facebooku a dalšími cestami.

ADMINISTRATIVA

Hospodaření KVS je vždy náročným bodem, nicméně za rok 2010 už se blížíme k zdárnému konci. Na základě rozpočtu na rok 2011 také budeme žádat o provozní dotaci KVS na tento rok.

V cílové rovině je i výroční zpráva za rok 2010, kterou momentálně graficky zpracovává Majda.

Co se projednalo na březnovém jednání HKVS ve zkratce:

- příprava jarního srazu: zadání práce komisím, setkání s krajskými kapitány
- schválení náplně práce a jmenování tiskové zpravodajky
- schválení informační strategie
- žádost o provozní dotaci na rok 2011
- blíží se uzavření účetnictví za rok 2010
- dokončuje se vydání výroční zprávy za rok 2010
- bylo vydáno Rozhodnutí hlavního kapitána VS č. 1/2011 o oznamování vodáckých a vodních akcí

CO JE AKCE VODNÍCH SKAUTŮ?

Na základě podnětů z nižších jednotek a od některých z vás jsme diskutovali o tom, jaká kritéria zvolit pro definici akce vodních skautů. Nakonec jsme se shodli na znění, které bylo vydáno Rozhodnutím hlavního kapitána VS

č. 1/2011 (viz modrý box).

Cílem tohoto rozhodnutí je zlepšit informovanost o větších akcích VS a vzdělávacích akcí s vodním zaměřením, které jsou pořádány, abycom jim mohli nabídnout informační či metodickou podporu a se vzdělávacími kurzy spolupracovat a sledovat jejich kvalitu. O akcích, které pořádáte a které spadají pod kategorii vymezenou Rozhodnutím hlavního kapitána, nyní tedy prosím informujte HKVS na adrese hkvs@googlegroups.com.

DALŠÍ ZASEDÁNÍ

Povedlo se nám také navrhnout termín výjezdního zasedání HKVS, které se uskuteční o víkendu na začátku září.

Příští zasedání náš čeká 14. dubna dopoledne, opět v Praze.

Podrobnosti z březnového jednání HKVS naleznete v zápise na našem webu (sekce Z kapitánského můstku, Zápisy). *Liška*

Rozhodnutí hlavního kapitána VS č. 1/2011

Pořádání vodáckých akcí, které se týkají většího počtu oddílů než z jedné základní organizační jednotky, nebo vzdělávacích akcí s vodním zaměřením, oznamuje pořádatel subjekt Hlavnímu kapitanátu vodních skautů.

Už odebíráš infokanál vodních skautů?

Je to jednoduché!

Po přihlášení na Skautskou křižovatku přejdi do nastavení svého účtu (<http://krizovatka.skaut.cz/zmena-mych-udaju/>), v dolní části si zaškrtni odběr informačního kanálu „Vodní skauting“ a pokud neodebíráš Kapitánskou poštu, můžeš si zaškrtnout i tu (neovlivní to odběr přes web HKVS).

Více informací v Kapitánské poště 10/2010 nebo v článku na webu HKVS.

Co se dělo na libereckém srazu K+K?

Jarní sraz K+K kromě zajímavého programu projednal i řadu důležitých věcí. Na následujících stránkách se dočtete to nejpodstatnější. Zároveň přinášíme i dojmy několika účastníků.

PŘEDSNĚMOVÁ DISKUZE

Účastníci ÚSK se během několika programových bloků vyjádřili k tématům diskuze před dubnovým Valným sněmem Junáka. Výsledky jsou následující:

a) Změna názvu organizace: v názvu by měl zůstat zachován výraz Junák, popř. je možno ho doplnit o slova skaut, skautský.

b) Úprava a používání loga a znaku organizace: znak by se měl používat na dokumentech dovnitř i vně organizace. Logo by se mělo používat na motivačních dokumentech. Sendvič pak v rámci Sítě VS, eventuelně jako varianta loga.

c) Úprava kroje: VS nesouhlasí s případnou změnou barvy košile či šátku. Naopak připouští možnost nošení oddílových a střediskových šátků v barevném prove-

dení vhodném k barvě kroje. Dále podporují drobné úpravy střihu, změnu materiálu a modrou variantu dámské halenky.

d) Podpora Nového programu: VS podporují dosavadní kroky i jejich dokončení. Doporučují ale zlepšení vzdělávání vůdců a rádců k práci s novým programem a urychlené dokončení metodickým pomůcek. VS podporují i vodáckou adaptaci nového programu. Účastníci ÚSK také podpořili Vezírův návrh postupně přejít od názvu „Nový program“ k názvu „výchovní program Junáka“.

e) Hodnocení kvality, Apolitičnost Junáka: k těmto tématům se vztahovaly informativní bloky, projekt hodnocení kvality představila Liška, o tématu apolitičnosti přijel pohovořit Jan Šolc – Kol.

INFORMAČNĚ-PROPAGAČNÍ KOMISE

IPK se zabývala webem HKVS, který funguje v současné době poměrně bez problémů. V brzké době bude spuštěno úložiště fotografií,

ANKETA

1. Proč jsi přijel na sraz?
2. Co ti ze srazu utkvělo nejvíce v paměti?

Zdeňka Nesnídalová (57)

1) Jezdím na srazy pravidelně, jsem ráda, že se mohu potkat s lidmi, které vidím třeba pouze na těchto srazech. Tentokrát jsem přijela i proto, že jsem delegátkou Valného sněmu a potřebovala jsem nejen slyšet, ale i se vyjádřit k některým bodům předsněmovní diskuse.

2) Nejvíce mi utkvěla (kromě nezapomenutelných zpívání v sobotu večer) chuť účastníků srazu diskutovat o různých problémech, aktivní práce ve skupinách při řešení předsněmovních témat.

INFORMACE PO SRAZU

- účastníci Ústředního srazu kapitánů se vyjádřili k tématům předsněmovné diskuse (více v článku)
- brzy bude spuštěno úložiště vodáckých fotografií na webu
- hledáme autory metodických textů
- SKARE se uskuteční 29.-1. 4. na základně pardubických VS na Seči
- řádně zkontrolujte vybavenost svých pramic před závodem Přes tři jezy, ať se vyhnete diskvalifikaci
- další informace naleznete v článku, v zápise a na webu HKVS

FOTO TOMÁŠ NEČIVÍTAL

kam bude možno vkládat fotky s tematikou vodních sportů a činnosti vodních skautů. Využity budou pro propagační účely, v rámci Kapitánské pošty a do vodáckých metodik. Pro další informace sledujte web a Kapitánskou poštu.

Elektronická Kapitánská pošta i nadále přivítá nové spolupracov-

Sraz očima účastníka

Jmenuji se Luděk Demel – Luďa a vedu oddíl skautů ve Vysokém Mýtě. Srazů kapitánů se již nějakou dobu snažím účastnit. Od mé první účasti na srazu kapitánů, který se konal někdy před třemi lety v Plzni, se podle mě kupa věcí, ať na organizaci, tak na programu pořád zlepšuje. Už to není ten starý sraz, kde se dřív jen jednalo o mladých bez mladých. Teď na sraz jezdí čím dál více mladých, a to беру jako hlavní plus. Je to jak zájmem mladých podílet se na změnách ve vodním skautingu, tak dobrým zábavným programem mezi debaty, který dělají mladí a dělají ho

níky. Krajští kapitáni neinformují o dění ve svých krajích, proto mají stále za úkol hledat krajské redaktory. IPK doporučuje v tomto případě i využití hesla: „Udej své kamarády!“

LODNÍ KOMISE

Lodní komise opětovně řešila Severku. Krádež části vybavení po loňském Eurosea už je téměř vyřešená, pojišťovna by měla v nejbližší době uvolnit peníze, které umožní opravu lodi.

Lodní komise dále navrhuje vstoupit do jednání s firmou Trident o odvodu autorských poplatků z prodeje pramic P550 HKVS.

29. 4. – 1. 5. se na Seči uskuteční SKARE, na 30. 4. je plánováno setkání starší generace (nositelů Řádu Stříbrného bobra) o dalším směřování vodního skautingu.

Lodní komise vyzývá regionální pořadatele závodů podobných SKAPA, aby je uvedli do kalendáře akcí na webu HKVS a zvážili jejich rozšíření na SKAPA.

Příprava závodu Přes tři jezy běží relativně hladce. Letos bude pečlivěji prováděna přejímka lodí, lodě, které jí neprojdou, nebudou puštěny na start. Pořadatel vyzývá všechny k pomoci s organizací.

Liška

dobře. Osobně moc rád jezdím na srazy s tím, že tam uvidím kamarády z celé republiky, které jsem potkal na různých akcích či kurzech, a které nevidím každý den.

I když jsem na letošní sraz přijel „až“ v sobotu ráno, tak jsem si ho celý velice užil. Vyřešil jsem si střediskové věci, se kterými jsem byl vyslán, nakoupil jsem si v JUNu, představil náš tábor, nabídl možnosti pronajmutí našeho tábořiště v programu Inspiro a stihl jsem toho udělat i mnoho dalšího. Zúčastnil jsem se mnou zvoleného programu, ať debat nad výstupem vodních skautů k valnému sněmu,

Olda – Oldřich Pěšina (51)

1) Na sraz mě pozval krajský kapitán Sam. Přiznám se, že se mi moc nechtělo, ale byla to dobrá zkušenost. Mile mě překvapila velmi přátelská atmosféra a dobrá organizace bez hluchých míst, já se totiž hrozně nerad nudím.

2) Zaujaly mě problémy v lodní komisi kolem P550 a Severky, to by se mělo vyřešit. Vzpomínat budu na první jarní koupání v Jizeře.

Marťan – Martin Žák (24)

1) Na sraz jsem přijel z několika důvodů: hlavně proto, abychom měli v oddíle přehled, co se děje kolem nás. Dále zjistit novinky k Navigamu a Třem jezům. Ale taky abych pozdravil lidi, které jsem už dlouho neviděl a poznal další.

2) Co mi utkvělo v paměti kromě toho, že si musíme pořídit do jezů nový úvaz na pramici? Myslím si, že Gejzír nápadů byl opravdu super nápad, účastnil jsem se samozřejmě jen jedné části, ale připadalo mi to jako hodně pestrý výběr, což bylo skvělé. Prezentace táborů se taky myslím povedly.

Čandis – Jan Čanda (20)

1) Původně kvůli modulům kapitánské zkoušky, ale lákala mě i (nebo tedy hlavně) možnost potkat vodní skauty z jiných koutů republiky.

2) Pamatovat si budu prakticky všechno kromě těch kapitánských zkoušek! Jmenovitě se mi opravdu moc líbila třeba večerní poznávací hra po Liberci.

FOTO JANA ŠPITÁLSKÁ - ŽELVA

lodní a závodní komise, Tří jezů, tak volnočasových aktivit, které byly zpestřením srazu, a to bazénu s výukou záchrany tonoucích, kde jsme dostali do těla, nebo střelby z luků, která mě velice bavila.

Sobotní večer po programu jsme si super užili spolu s kamarády, ať hrou na kytaru a různých her, nebo nakonec i pogováním a tančením klasických a latinsko-amerických tanců, tento náš program se protáhl až do ranních hodin.

Po hodině a půl „spánku“ jsem byl opět připraven na další program. Po konci srazu v neděli byla možnost sjet si část Kamenice na raftech, samozřejmě že toto jsem si nemohl nechat ujít. Sice bylo na Kamendě málo vody, ale spolu s Hvězdářem jsme si na pálavě užili surfování ve válečcích, závěsy do vracáčků a výjezdy do proudu. Nakonec jsme si sjeli až do Jizery na Paraplíčko, kde se dalo krásně cvičit. Bezva zážitek! Ti, co nejeli, mo-

Fialík – Tomáš Fiala (30)

1. Cílem mé účasti na srazu především bylo pozdravit se s kamarády, dozvědět se něco bližšího

k plánovaným akcím, pobavit se s ostatními o skautském vodáckém vzdělávání a blíže poznat město Liberec.

2. Na zimu, která byla večer při noční hře po městě, kdy jsme hledali různá znamení, se určitě zapomenout nedá, dále mne zaujaly opravdu hezky připravené prezentace z táborů a pak, což je trošku škoda, že výuka na bazéně z řad lektorů měla pár nedostatků.

hou jen litovat. Svou letošní první vodu jsem si velice užil.

Domů jsem jel velice znaven jak z nespaní, tak ze super programu. Naštěstí jsem za volantem neusnul, a tak už teď se těším na příští sraz v Plzni.

Všem, co uvažují, že budou jezdit na srazy, to mohu jen doporučit. Není to jen nudné debatování, ale i kupa zábavy. Nenechte rozhodovat o vás bez vás!

Luda

2x FOTO TOMÁŠ NECHVÁTAL

2x FOTO TOMÁŠ NECHVÁTAL

Nováčci na srazu

Bylo tomu 25. března, kdy skupina vodních skautů z Prahy dorazila na svůj první sraz K+K. Po příjemném přivítání organizátorské skupiny jsme byli poctěni přívětivou atmosférou celého srazu. Během srazu panovala velice příjemná nálada. Četné rozhovory s ostatními kapitány nám mnohdy dodávaly velkou inspiraci k budoucímu zlepšování programů v oblasti vodáctví v našich oddílech. Inspirující byly vesměs veškeré programy, avšak i přes naše nedostatky v ob-

lasti vodáctví nám obsah některých výukových bloků přišel málo přínosný. Na závěr byl pro všechny účastníky připraven sjezd řeky Kamenice, kterého se k našemu údivu většina nezúčastnila. Nicméně sjezd samotný byl třešničkou na dortu jarního srazu K+K.

Na závěr chceme poděkovat za hezky strávený víkend s bratry v kroji a na příští sraz přijedeme včas!

za 22. středisko Šipka Praha
vpi.Blek

Vodácké doplňky jsou tu!

Po třech letech pilné práce, tvorby a testování jsme na jarním srazu v Liberci konečně mohli pokřtít nové vodácké doplňky stezky pro skauty a skautky. Určeny jsou nejen vodním skautům, ale i všem ostatním, kteří se věnují vodním sportům, sjíždění řek nebo prostě jen chtějí svůj program obohatit o aktivity ve vodě a na vodě.

Na vzniku vodáckých doplňků se podílelo mnoho kapitánů a kapitánek ze všech koutů České republiky. Vodácké doplňky také prošly testováním ve 12 oddílech různého vodáckého zaměření, kde je testovalo na 165 skautů, skautek a jejich vedoucích.

Vodácké doplňky jsou vytištěné na přehnutém dvojlistu velikosti A6, jehož poslední strana se jednoduše přilepí přímo do stezky a stane se tak její součástí. Používat je však lze i zcela samostatně nebo je možné ho vlepit třeba do deníku. Na dvojlistu doplňků najdete aktivity ze základních oblastí vodáckých činností: plavání, skoků do vody, plavby, sebezáchrany, přírody kolem vody nebo vodácké a námořnické „romantiky“.

FOTO TOMÁŠ NECHVÁTAL

Křest vodáckých doplňků na jarním srazu v Liberci

Co vodácké doplňky tvoří?

- Povinné aktivity: v každém stupni tři až čtyři, povinný základ pro každého, kdo doplňky plní. Povinnou část tvoří ty nejdůležitější aktivity pro bezpečnou činnost na vodě a u vody.
- Volitelné aktivity: v každém stupni osm aktivit, z nichž si skaut či skautka může libovolně

vybírat ty, které ho zajímají a ve kterých se chce rozvíjet.

- Můj začátek: určený všem, kteří začínají vodácké doplňky plnit od vyššího stupně - obsahuje to nejdůležitější z předchozích stupňů.
- Vodácké výzvy: dokážou vaši skauti či skautky přespát na pramci, proplavat divokou peřejí,

VODÁCKÉ DOPLŇKY

CESTY VODY – 2. STUPNĚ SKAUTSKÉ STEZKY

JAK PLNIT VODÁCKÉ DOPLŇKY

Vodácké doplňky skautské stezky jsou určeny všem, kteří se chtějí rozvíjet ve svých vodáckých dovednostech a znalostech, tedy nejen vodním skautům. Vodácké doplňky se skládají z povinných a volitelných aktivit. Splnění všech povinných aktivit si lze zapsat do bodu Můj oddíl. Každou z volitelných aktivit pak lze zaznamenat přímo k odpovídajícímu bodu stezky (Buď přípraven, Zručnost, Vydavování, ...) a plnit jako jakoukoliv jinou nepovinnou aktivitu z příslušného bodu. Vodácká aktivita tak tuto jinou aktivitu nahrazuje. Splnění aktivit považuj jako: jinde ve stezce tři lidé: ty, osoba, kterou us vybral (formidelní/ rídce, kamarád, rodina, odborník), a na závěr kapitán/vedoucí nebo kapitánka tvého oddílu. Stejně jako jinde ve stezce, také ve vodáckých doplňcích si vybereš aktivitu tak, aby byl pro tebe alespoň zajímavý a přinesl ti něco nového. S výběrem ti vždy pomůže tří kormidelník/ rídce nebo kapitán/vedoucí. A zároveň nezapomeň, že obzvlášť na vodě platí heslo – nepřetáhuj své uš!

POVINNÉ AKTIVITY

- Zjistím, jak se skládá do neznámé vody, a skok si vyzkouším.
- Během vícedenní výpravy na vodě s posádkou 0 oddílem budu spolemně plnit všechny vodácké povinnosti a bezpečnostní parafy.
- Vyzkouším si, jak správně proplavat peřej (ve vestě a s helmu).
- Během plavby se budu snažit správně číst vodu a odhadnout tak nejhodnotnější cestu.

VOLITELNÉ AKTIVITY

- **První slaneč** Vyberu si jeden plavecký styl, který mi dosud dobře nejde, a budu ho vylepšovat.
- **První slaneč** Vyklopím dražbu předmětů z hloubky, jakou mi určí kapitán (doporučený 2 m).
- **Zručnost** Opakovaně prokážu, že bez problému zvládám jízdu na dvou typech lodí.
- **Hledá parťáka** S posádkou 0 oddílem se zúčastním celostátní vodácké akce (Navigamus, SKAŘE, Přes tříjezy aj.).
- **Zručnost** Šalim si všechny potřebné věci pro výpravu na vodě do lodního pytle nebo barelu.
- **Hledá slaneč** Spínám úkol, který mi byl zadán v Morseově abecedě.
- **První svého parťáka** Seznámím svou posádku s příběhem z historie českého vodního skautingu.
- **Autogramní výzva** Zúčastním se akce ke zlepšení čistoty studánky, potoka, řeky, jezera či jejich břehů.

MŮJ VODÁCKÝ ZAČÁTEK

- Pokud začnu stezku a vodácké doplňky plnit od vyššího stupně, je nutné splnit tento rozdílný bod. Jsou v něm ty nejdůležitější dovednosti z předchozích bodů, které by tě neměly minout. Tento bod se neplatí, pokud navazuješ na předcházející stupeň.
- Dokážu skočit do vody, vynořit se a udržet se na místě s hlavou nad hladinou po dobu alespoň jedné minuty.
- Při simulovaném převrácení lodí dokážu, že umím v této krizové situaci správně reagovat.
- Nalodím se do lodě z vody, kde nedosáhnu na dno.
- Během celodenní plavby skupiny lodí na vodě se budu řídit povyřky, signály a závodními plavby, které používá můj oddíl.

VODÁCKÉ VÝZVY

Pokud jsi splnil/a všechny povinné vodácké aktivity tohoto stupně a alespoň polovinu volitelných, máš možnost pokusit se o splnění jedné z následujících výzev.

SLANĚNÍ DO LODĚ

Slaneč rád/a? A zkusíš/a jsi někdy slanit do lodí? Tvým úkolem v této výzvě je slanit z výšky alespoň 5 metrů (například z mostu) do lodě plovoucí na vodě. O tuto výzvu se můžeš pokusit max. dvakrát.

VÍTR DO PLACHET

Pravý jachtař musí vítr cítit. Chceš-li výzvu splnit, doplachtíš k první bójce, tam si zavaž oš šátkem. Posledně se vydej k druhé bójce, vzdálené asi 300 m přímo proti větru od bóje první. Pomocník na palubě ti oznámí, až budeš v cíli na úrovni druhé bóje. O tuto výzvu se můžeš pokusit nejvíce dvakrát.

VÝZVA
BYLA SPLNĚNA DNE
PODPIS

FOTO ZDENĚK MATERNA - ZDENA

doucí) a následně ještě třetí osoba, kterou si plnitel vybere: kormidelník/rádce, kamarád, rodina či odborník.

Plnění vodáckých doplňků však neznamená dvanáct aktivit ke stezce navíc: plnění volitelných vodáckých aktivit si skauti mohou zaznamenávat přímo do bodů „základní“ stezky (Buď připraven, Fyzická zdatnost, Příběhy našeho světa ad.) jako některou z nepovinných aktivit.

Doplňky v typickém modrém vodáckém stylu je možné stáhnout na <http://krizovatka.skaut.cz/novy-skautsky-program-3/skauti-a-skautky/vodni-skauti-a-skautky/>. Na stejné adrese najdete i další informace o novém programu pro vodní skauty a skautky.

Pro zájemce jsou vodácké doplňky ke koupi v e-shopu TDC (www.skaut.cz/obchod) a také v prodejně JUNu.

A na závěr to nejlepší: cena vodáckých doplňků k jednomu stupni je pouze 2 Kč!

Bližší informace, jak pracovat s vodáckými doplňky, naleznete i na webu HKVS v sekci metodika/skauti a skautky.

V příštích číslech Kapitánské pošty přineseme podrobnější článek o vodáckých výzvách a postupně budeme nabízet i konkrétní tipy a nápady na práci s vodáckými doplňky v oddílech.

V současné době se také rozbíhají práce na velké metodice k vodáckým doplňkům, jejíž dokončení se předpokládá na začátku roku 2012. Již hotové části metodiky budeme průběžně uveřejňovat na webu HKVS.

Obohaťte svůj program o vodní aktivity a zatraktivněte tak program svým skautům a skautkám! Vyzkoušejte vodácké doplňky a uvidíte, že plnění stezky může být zábava i pro vodní skauty!

Pumpa a Pavlík

UŽ POUŽÍVÁTE VODÁCKÉ DOPLŇKY?

K DISPOZICI V E-SHOPU TDC ZA 2 Kč!

KAPITÁNSKÁ POŠTA

10

Navigamus 2012 po srazu kapitánů

Pořadatelský tým Navigamu 2012 se vydal prezentovat svou dosavadní odvedenou práci na jarní sraz kapitánů do Liberce. Pokud jste tam nebyli, nezoufejte. Na následujících stránkách si můžete přečíst, co je nového. V modrých boxech pak naleznete ty nejdůležitější informace.

TÁBOŘIŠTĚ

Tábořiště v autokempu Ostende pojme přibližně 1500 osob. Určitě se tam tedy vejde, ale nemáme příliš velkou rezervu, a proto nebude možné stavět si nějaké další stany či přístřešky (např. pro skladování materiálu, scházení se) kromě stanů pro spaní osob.

K dispozici nám bude budova umývárny, WC, mobilní sociální zařízení, 40 chatek, budova štábu a nástupiště. Vedle autokem-

NAVIGAMUS 2012

CO: celostátní setkání VS všech věkových kategorií

KDY: 7.–10. 6. 2012

KDE: Plzeň, Bolevecký rybník

pu se nachází parkoviště pro cca 250 automobilů. Zázemí naleznete i v přilehlé klubovně přístavu „OMAHA“ Plzeň. Pro program se nám kromě rybníků nabízí les a nedaleká pláž včetně mol.

STRAVA

Stravování bude zajištěno od patetní snídaně do nedělního oběda, který bude vydán formou balíčků na cestu. Snídaně a obědy se budou vydávat vždy ráno do přepravy. Večeře budou teplé – polévka a hlavní jídlo. K snídani bude podáván čaj, po zbytek dne budou k dispozici v tábořišti várnice se

šťávou, v případě špatného počasí s čajem. V prostoru tábořiště bude zajištěno i další občerstvení formou bufetu.

PROPAGACE

Navigamus se zapojí do oslav století českého skautingu. Propagační předměty akce si budete moci předem prohlédnout na webu, a poté si je objednat a zaplatit v rámci registrace. Na samotné akci bude k dispozici jen omezené množství předmětů.

TÝM „PTP“

Akci bude zajišťovat asi 100

Plánek tábořiště Navigamu 2012

ILUSTRÁČNÍ FOTO MICHAL FANTA - MISHA

PŘIPOMEŇTE SI MINULÉ NAVIGAMY!

Redakce Kapitánské pošty ve spolupráci s Vezírem vám připravila sérii článků o všech minulých Navigamech. V každém sudém čísle eKP tak naleznete připomínku jednoho ročníku této dnes již tradiční akce. O druhém Navigamu, který se konal v roce 1997, si můžete přečíst na stranách 21 - 24 tohoto čísla Kapitánské pošty.

členný tým PTP. Základními požadavky bude věk minimálně 18 let a plavec. Výhodou je pak řidičský průkaz (aktivní řidič), potravinářský průkaz, jazyková vybavenost, zvláštní schopnosti a dovednosti (rádio, noviny, ...).

REGISTRACE

Veškerá registrace účastníků bude probíhat online na internetové stránce Navigamus 2012, a to www.navigamus.cz/registrace od 1. 12. 2011 do 15. 3. 2012. Toto datum je závazné pro počet účastníků ve výpravě. Následně bude ještě možné měnit údaje o osobách v rámci registrované výpravy, velikost objednaných triček však půjde měnit jen do 15. 4. 2012.

Zatím je ještě v jednání možnost propojení registrace s databází skautISu, které by vedoucím výprav výrazně zjednodušilo vyplňování údajů o účastnících. O jeho výsledku vás budeme v budoucnu informovat.

Registrace na místě samotném pak již nebude možná!

PROGRAM

Jako libreto tohoto ročníku bylo zvoleno sté výročí od vyplutí Titaniku. Témata jednotlivých her a soutěží tedy budou vycházet z plavby a následného ztroskotání zaoceánského parníku. Účastníci budou rozděleni do 4 palub, které budou proti sobě soutěžit po celé čtyři dny. Mimo hlavní program budou připraveny i doprovodné aktivity. Můžete se těšit na dvě velké „bojovky“ pro všechny paluby, tradiční benátskou noc, aktivity v centru města, dovednostní závody a také na aktivity, připravené jednotlivými výpravami.

PŘEDPROGRAM

Již před samotnou akcí se budete moci zapojit do předprogramu, jehož cílem bude nasbírání co nejvíce peněz pro koupi lepšího lístku na palubu Titaniku. Výpravy, které se umístí nejlépe, obsadí privile-

CENA A TERMÍNY

- registrace od 1. 12. 2011 do 15. 3. 2012
- cena (účastníci): 700,- při zaregistrování počtu účastníků do 15. 3. 2012 a zaplacení účastnických poplatků do 15. 4.
- cena (účastníci): 850,- při pozdější registraci nebo úhradě poplatků
- možné snížení poplatku při výrazném úspěchu v projektu Plzeňského Prazdroje – Občanská volba – nutné aktivní zapojení všech potencionálních účastníků
- cena (PTP): 400,- (registrace + zaplacení 200,- do 15. 2.; na místě doplatek 200,-, který bude vrácen při odjezdu po úplném ukončení prací na tábořišti)

HLEDÁME

- kontakty na spřátelené zahraniční oddíly, které by měly zájem přijet na Navigamus – zejména sháníme maďarské skauty, oslovíme je přímo (international@navigamus.cz)
- jazykově vybavený PTP – průvodce pro zahraniční výpravy (international@navigamus.cz)
- pomocníky pro překlad do AJ v průběhu příprav (international@navigamus.cz)
- důstojníky jednotlivých palub – motivátor, vedení porad s vedoucími výprav, styčná osoba mezi účastníky a přípravným týmem (program@navigamus.cz)
- programová chapadla – pomocníky, kteří pomůžou s většími programovými aktivitami již v průběhu příprav (program@navigamus.cz)
- programový PTP (program@navigamus.cz)
- choreograf a PTP pro výuku tanců (program@navigamus.cz)
- modeláře pro výrobu papírové šablony modelu Titaniku (program@navigamus.cz)
- hudební kapely (program@navigamus.cz)

SBÍRÁME

(možno dovézt na podzimní sraz do Plzně)

- papírové sáčky od čajů
- bedny od papírů do tiskáren

gované paluby.

V rámci předprogramu vás čekají tři velké skupinové úkoly, o kterých se dozvíte z webu akce Navigamus a také z Mod/krých stránek (dětské přílohy skautských časopisů).

Budou ale připraveny i menší, dílčí úkoly, na jejichž splnění bude stačit jednotlivec, který jejich úspěšným splněním zajistí body pro celou výpravu. Úkoly budou vycházet z nového výchovného programu, takže si jimi bude možné zároveň plnit body do stezky.

Další informace o přípravách Navigamus 2012 pro vás připravujeme již do příštího čísla elektronické Kapitánské pošty!

Liška

ILUSTRÁČNÍ FOTO MICHAL FANTA - MISHA

„NÁČELNÍK ŠTÁBU“ NAVIGAMU 2012: MICHAL HOZNEDL - BOBR

Co máš na starosti při přípravě akce Navigamus?

Mojí starostí je vedení štábu akce. V současné době pracují týmy samostatně, ale časem bude nutné jejich činnost koordinovat a pomáhat tam, kde se budou objevovat případné mezery. Dále se budu snažit pomáhat vůdci akce s agendou, vést tabulku úkolů a kontrolovat jejich plnění. Prostě taková nudná činnost, spočívající v psaní mailů, tabulek atd. Už se těším do akce na vlastní Navigamus.

Čemu se aktuálně věnuješ ve skautingu?

Jsem vůdcem přístavu vodních skautů „OMAHA“ Plzeň a dále zástupcem kapitána 93. oddílu vodních skautů Delfíni.

Jaké jsou tvoje skautské zkušenosti z dřívějška?

Jako největší a nejvíce vyčerpávající zkušenost bych uvedl akci Eurosea v Plzni v roce 2010, kde jsem fungoval jako vůdce celé akce. Na Eurosea bylo jen o málo více lidí než na jakémkoliv skautském kurzu, ale protože se jednalo o účastníky z mnoha států světa, byla komunikace a domluva vždy v angličtině a často velmi složitá.

Stejně jako u nás, s některými se komunikovalo velmi dobře a jiní trochu „zlobili“. Na tomto místě se však sluší poděkovat celému týmu a KRJ Plzeňského kraje, bez nichž by tato akce určitě neproběhla tak úspěšně, jak nám účastníci akce při jejím konci říkali.

Mezi další zkušenosti patří zhruba pětileté vedení oddílu, letních táborů i dalších oddílových akcí a v posledních necelých třech letech také vedení přístavu.

Co děláš v civilu?

Po ukončení doktorandského studia v oboru „Termomechanika a mechanika tekutin“ jsem se dal na výzkum v oblasti proudění v parních turbínách ve Škodovce. Je to velmi náročná práce s často velkou zodpovědností, protože zde se omyly nepřipouštějí. Složitě se se po práci během jízdy do klubovny nebo na poradu přeorientovat z problémů s nízkou účinností turbíny někde v Pákistánu na problémy s plněním stezky vlčete nebo na výběr loga akce Navigamus.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Mimo skautingu je to cestování na vlastní pěst po exotických zemích – Indie, Mongolsko, Laos, Čína, Kambodža, ... Zde si člověk uvědomí, jak jsou naše problémy

malicherné oproti problémům místních lidí, a zároveň upadne na pár týdnů do sladké pohody. Rád také jezdím na chalupu, kterou v současné době představujeme pro bydlení.

Máš nějaké motto?

Moje heslo, lépe řečeno jeho první část, je: „Život je boj“. A každý si může domyslet, co za to připsat.

Kam kráčíš, rádčovský zápisníku?

V minulé Kapitánské poště jsme vám představili projekt Rádčovského zápisníku. Kdo přijel na sraz kapitánů do Liberce a zúčastnil se programu „Rádčovský/kormidelnický zápisník“, dozvěděl se o něco více.

Zúčastnění kapitáni a další vedoucí reagovali na zápisník veskrze pozitivně, dokonce pak společnými silami prodiskutovali a sepsali, co by v zápisníku nemělo chybět. A jak bude projekt pokračovat? Na to jsme se zeptali našeho hlavního aktéra.

Ahoj zápisníku, jak se ti líbilo na srazu?

Ó, děkuji za optání, líbilo se mi to moc. Všichni o mě jeví zájem, a to mi velmi lichotilo.

Tak to nás těší. Ale teď už k věci. Máš hotovou kostru a tvůj tým už nyní tvoří konkrétní obsah. Jak to všechno probíhá?

Tak můj tým se skládá z pěti členů a každý má na starosti několik oblastí. Každý si teď zpracovává svoje části do jednotlivých listů. Vznikají tedy prvotní konkrétní návrhy obsahu. Tyto výstupy pak bu-

dou členové sdílet přes internet, kde budou moci jednotlivé listy komentovat.

Říkáš „budou moci“, znamená to, že se samotná tvorba rozběhla teprve nedávno a připomínkování ještě neprobíhá?

Ano, to je pravda. Poslední schůzka proběhla 28. 3., kde členové týmu představili svoje první návrhy. A pak se teprve shodli na výše zmíněném postupu tvorby a následného testování.

A jak bude tvůj vývoj pokračovat dál?

Plán je takový, že až budou všechny listy hotové, proběhne připomínkování – jak v týmu, tak i od dalších vedoucích. No a na zář bych měl být připraven k testování. Hohou! Experimentální já! (směje se)

To zní opravdu dobře. Zmiňuješ se o připomínkování, tedy, kdo všechno bude moci připomínkovat? Kdo všechno se o tom dozví?

Zapomněl jsem se zmínit o tom, že budou vytvořeny internetové stránky, kde si bude moci kdokoliv prohlédnout, jak vznikám, a psát

své komentáře. Na stránkách bude můj tým zveřejňovat informace o mém vývoji a až budu úplně hotový, najdete zde i nějaké listy ke stažení. Dozvědět se o mně nebude těžké, na skautské křižovatce budu mít umístěn svůj odkaz. No a samozřejmě budu rád, když se zapojíte i vy a třeba se o mě zmíníte i svým známým.

To se neboj, mezi vodáky se rozkecá všechno. A na závěr, máš nějakou prosbu či přání?

Chci poděkovat vám všem, kteří jste nade mnou na srazu kapitánů rokovali a vymysleli spoustu užitečných věcí. Budu moc rád, když se zapojíte i do připomínkování a hlavně pak samotného testování. No a samozřejmě jakékoliv nápady či připomínky pište na klusajda.zuzu@gmail.com.

Děkuji za rozhovor a těším se na první výsledky.

Jo, taky děkuji. O veškerém průběhu vás určitě budu informovat.

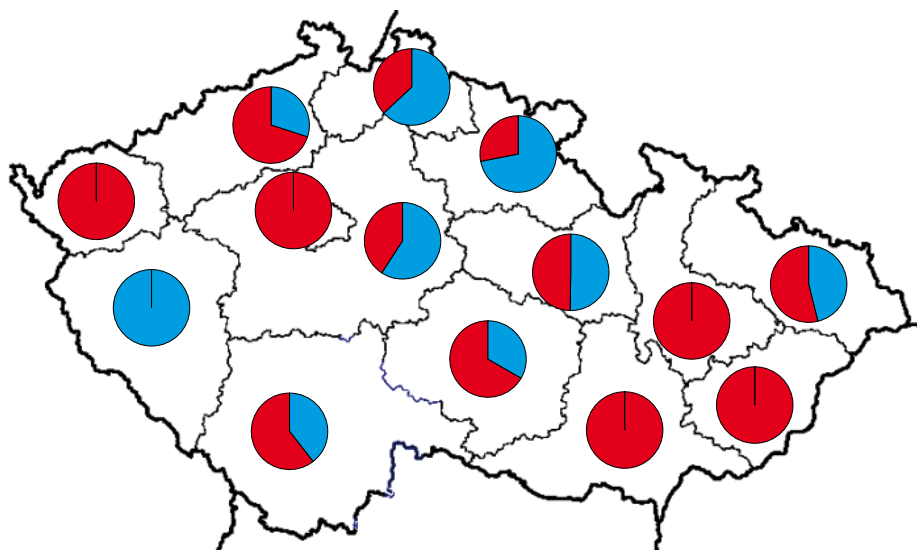
Klusajda

Vodácké desetikoruny k 1. dubnu 2011

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 666 55 333/5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxy.

Příspěvky bylo možné zaplatit i hotově na jarním srazu v Liberci.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2011: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Vylod'tě se v roce 3015!

VYLODĚNÍ V ČESKÉ REPUBLICE ROKU 3015

VĚKOVÁ KATEGORIE: skauti/skautky, roveři (fyzicky náročnější hra)

POČET HRÁČŮ: neomezeně

MÍSTO: řeka, rybník

ČAS NA PŘÍPRAVU: cca 20 minut, předem

DĚLKA HRY: 1 hod (podle toho, jak vysoko si nastavíme laťku)

CÍL HRY: nácvik kormidlování, souhra posádky, nalodování a vylodování, vodstvo ČR

POČET VEDOUCÍCH: záleží na počtu hráčů, alespoň 2, min. jeden dospělý

POTŘEBY: loď, vybavení na vodu, bójky, čokoládové peníze (nebo jiné plati-dlo), velký papír s obrysem ČR a důležitými městy (říčními uzly)+mapu ČR pro kontrolu, provázky (řeky), nádoby na peníze (do každé posádky jednu), ceduli s ceníkem řek

LEGENDA

Česká republika se ve čtvrtém tisíciletí stala jednou z přímořských oblastí. Kdekdo už ani neví, že se naše země nacházela ve Středozemí a protékala jí spousta nádherných řek. Krajina je úplně jiná, než jak ji pamatujeme my. Na celém světě zbyla jen hrstka námořníků-učenců, kteří ještě mají české vodstvo v paměti. Ano, jste to vy! Přijíždíte ke břehům České Republiky, abyste zrekonstruovali, kudy protékaly ony významné řeky.

CÍL HRY

Získat peníze na koupi mapy ČR a provázek, které představují řeky ČR. Vybereme řeky, které považujeme za důležité (Vltava, Labe, Morava, Ohře, Berounka, Sázava, Dyje, ...). Až posádka získá mapu i všechny provázky, má za úkol na mapu poskládat provázky (řeky) tak, jak

ve skutečnosti tečou.

PŘÍPRAVA

Na břehu, ze kterého budeme vyjíždět, stojí obchodník, který má připravené sady provázek - pro každou posádku jednu.

Zde také vyvěsíme ceník jednotlivých řek (např. Vltava – 3 zlaté).

Na druhém břehu nebo někde jinde umístíme několik sáčků s penězi. Mohou být různě daleko od sebe, klidně i trochu schované, záleží na možnostech.

Vytyčíme trasu pro posádky. Záleží, jak chceme mít trasu náročnou, ale neměla by být moc dlouhá. Trasu můžeme vytyčit bójkami (slalom atd.).

POPIS HRY

Po uvedení hráčů do příběhu následuje rozdělení do posádek. Pokud hraje jedna družina, rozděl-

líme hráče po dvojicích do kánoí. Pokud hraje víc lidí, můžeme použít i pramice – pak to bude o něco těžší.

Po startu každá posádka musí projet danou trasu a vylodit se na břehu. Vylodit se musí všichni členové, a to co nejrychleji. Po vylodění najdou účastníci sáček s penězi, ze kterého si vezmou vždy maximálně jeden zlatý (na celou posádku). Poté se musí posádka vrátit stejnou cestou na start, kde si peníze uschová. Takto posádka jezdí pro peníze tak dlouho, dokud není schopná koupit si všechny řeky a mapu. Dbáme na správné přistávání, vylodování a nalodování.

Nakonec společnými silami poskládají řeky na papír tak, jak si myslí, že protékají. Posádky hodnotíme jednak podle rychlosti a jednak i podle správnosti poskládání řek.

A ZÁVĚREČNÁ POZNÁMKA

Náročnost hry můžeme upravit délkou trasy, počtem peněz, které musí posádky získat (tj. kolikrát se budou vylodovat), vzdáleností stanovišť s penězi od břehu a také počtem řek. Pro připomenutí řek můžeme před začátkem hry ukázat mapu vodstva ČR nebo se na tuto tematiku zaměřit na nějaké předcházející schůzce.

Klusajda

„Nelíbilo se mi, jak srazy vypadají,“ říká šéfka programu srazů K+K Dytta v rozhovoru pro Kapitánskou poštu

Kapitánská pošta dnes svým čtenářům přináší rozhovor s Ditou Kubátovou - Dytta, šéfkou programového týmu srazů kapitánů a kapitánek. S Dytta jsme si však povídali i o dalších skautských i neskautských věcech.

Milá Dytta, ti kapitáni a kapitánky, kteří se účastní našich srazů, tě znají především jako šéfkou programového týmu. Jak jsi se k tomu vlastně dostala?

Jednoduše, nelíbilo se mi, jak srazy vypadají. Když byl pak sraz u nás v Třebíči, tak jsem měla možnost se na program víc podílet. Od té doby se okolo srazů aktivně motám.

Jaký vývoj během tvého spoluprádání tedy – podle tebe – srazy zaznamenaly?

Doufám, že pozitivní.

Je něco, co se vám zatím na průběhu či organizaci srazů změnit nepodařilo, i když jste se o to snažili?

Myslím, že na všem, co se nám nelíbilo a mělo negativní ohlasy, se aktivně pracuje a sraz od srazu se posunujeme dál. Nemůžeme čekat, že vše se změní hned.

Po posledním srazu mě napadá především program komisí, kdy si nejsem jistá, zda jejich forma a díky ní i výstupy jsou to, co od nich HKVS chce a zároveň to, co očekává účastník.

A co naopak považuješ za svůj největší „srazový úspěch“?

Určitě blokový program. Možnost výběru programu každého účastníka a s tím i spojené menší skupi-

ny na programech.

Ale asi hlavní úspěch je změna sama o sobě. To, že k ní vůbec došlo. Společně s tím vnímám i změnu přístupu účastníku ke srazům, už to není jen schůzovací a sedací akce, ale víkend, kde se něco dozvím a čekají mě zajímavé programy. Tahle změna mě těší asi nejvíc.

Kdybys nebyla spoluorganizátorkou srazů, proč bys vlastně na srazu jezdila – pokud bys jezdila?

Jezdila bych kvůli setkání s lidmi, které mám ráda, a taky hodně ze setrvačnosti.

Jak bys jedním slovem ohodnotila poslední sraz v Liberci?

Zase o kousek dál - vím, že to není jedno slovo...

A kdybys mohla své hodnocení rozvést, jaká pozitiva a negativa sraz zpětně měl?

Jako pozitivum určitě vnímám účast nadpoloviční většiny mladých a aktivních u oddílu, zvláště účast vodáků ze středisek a přístavů, které obvykle na srazy nejezdí.

Negativně v tuhle chvíli cítím víc věcí, ale žádnou stěžejní. Všechny, doufám, budeme řešit a pro příště se jich vyvarujeme.

Kolik lidí se vlastně na přípravě srazů podílí a čím?

Programový tým tvořím já, Liška, Pumpa a Pavlík, společně plánujeme nejen jaké programy budou nachystány pro účastníky, ale i koncepce jednotlivých srazů a cíle programů, které pak zadáváme dalším lektorům. Na posledním srazu se nově a doufám, že ne naposled, podílel i Slunda, který zajišťoval zázemí pro registraci na webu.

Zázemí pak zajišťuje přístav, který si vezme sraz pod své křídlo. Starají se o to, kam složíme hlavu, o naše žaludky a zároveň mají prostor připravit si programy, zvláště ty, které se týkají místních krás.

Příští sraz bude v říjnu v Plzni, prozradíš o něm už nějaké podrobnosti?

Mohu prozradit, že máme teď přesnou představu, co za aktivity a programy se na sraze objeví. V tu

hle chvíli nás čeká už „jen“ najít a oslovit lektory.

Rádi bychom také pokračovali v tradici podzimních plesů, tentokrát v pořádném sále a ve stylu Titaniku, abychom se už naladili na vlnu Navigamu.

Co konkrétního účastníky čeká si zatím ale nechám pro sebe, vše se včas dozví...

A chystáte něco i v dlouhodobějším výhledu?

Už teď řešíme místo jarního srazu a jeho koncepci. Můžu jen naznačit, že bychom rádi, aby došlo na plachtění v aktivní podobě.

Co vlastně ve skautu děláš kromě příprav srazů vodních skautů?

Pro tento rok jsem musela kvůli školním povinnostem omezit většinu skautských aktivit, tak v podstatě zbyly jen srazy a funkce výchovné přístavu.

Oddíl jsem dala svým nástupkyním Klusajdě a Evce loni k Vá-

nocům, ale šlo už jen o formální záležitost. Na oddíl jsem poslední dva roky dohlížela externě z Prahy, holky to dlouho zvládaly skvěle beze mě.

Loni jsem byla prvně instruktorem VLK Oikos, který jsem o rok dříve se svým oddílovým týmem absolvovala. Mám k Oikosu hodně srdeční vztah, zásadně pomohl našemu oddílu a dal nám správný směr, pro mě samotnou otevřel cestu instruktora. Pro letošek jsem zvolila nejméně časově náročnou variantu a starám se o žaludky účastníků, na letním běhu mě jako externího instruktora čeká jen pár programů.

Jezdíš stále za svým oddílem, i když ho už nevedeš? Pomáháš s vedením?

Snažím se, ale z časových důvodů to přes rok moc nejde. Na tábory jezdím stále, ale míchat se do vedení oddílu nemám právo a ani

Dyttina bakalářská práce: „Dům v lomu“

nechci. Můj cíl je teď pečovat o oddílovou radu a holky, co se o oddíl starají, hýčkat, zaslouží si to.

Práce v přístavu je určitě taky náročná, co nejvíc trápí takového výchovného zpravodaje v přístavu?

Odpor a neochota se vzdělávat na lesních školách a kurzech. Někdy mám pocit, že si někteří myslí, že jsou pupek světa a ví vše potřebné až do konce života. To mě dost štve.

Málokdo by možná čekal tvůj obor – prozradíš čtenářům, co studuješ a proč sis svůj obor vybrala?

Studuji pátým rokem obor Architektura a stavitelství na fakultě stavební na ČVUT (šestiletý obor), tolik k oficiálnímu názvu. Přiznám se, že je těžké říct, proč jsem si vybrala tenhle směr, chybí mi teď motivace do studia, tak bych občas sama ráda věděla, co mě k tomu vede.

Měla jsem na výběr ze tří oborů: průmyslový design, čistá architektura a architektura v kombinaci se stavařinou. Poslední jsem nakonec zvolila, protože měl největší podíl techniky. Navíc stavařina je nádherná a vždycky mě fascinovala. Jen škola a přístup pedagogů není takový, jaký jsem čekala.

Takže až bude někdo chtít postavit skautské centrum nebo klubovnu, může se obrátit na architektonickou kancelář Dytta?

Silně pochybuji, že bych někdy založila arch. kancelář v názvu s mým jménem, momentálně ani nevěřím tomu, že bych vůbec svou kancelář zakládala.

Doufám, že se jednou budu zabývat především návrhem interiérů. Je to taková moje závislost, je pro mě důležité v jakém prostředí trávím čas, takže pořád něco v pokoji vylepšuji, přesunuji, snažím se, aby vše bylo barevně sladěné a mám neustálou potřebu vybírat nábytek do budoucna. Teď asi musím vypadat jako blázen. Mám už za sebou návrh interiéru lékárny a doufám, že časem přibudou další zajímavé nabídky.

Ale nabídku na práci bych neodmítla, zvlášť ne v dnešní době...

Máš už v plánu letos nějakou vodu? Kdy a kam se chystáš?

Když nepočítám plácání se na Vltavě v rámci školního tělocviku, tak mě nejdřív čeká Sázava z Týnce do Pikovic příští týden, taky od ČVUT. V létě nás pak čeká puřák se skautkami, pravděpodobně na Sázavu.

Tak ať se vám vydaří a děkujeme za rozhovor!

S Dyttou rozmlouval Pavlík

Bc. Dita Kubátová - Dytta, 24 let

Studuje FSV ČVUT, žije střídavě v Třebíči a v Praze. Bývalý kapitán 4. oddílu VS Třebíč, instruktorka VLK OIKOS, výchovná zpravodajka PVS Žlutá ponorka Třebíč. Mimo školu a skauty se věnuje ninjutsu a výtvarné tvorby všech směrů - od grafiky přes oděvní záležitosti až po pečení dortů.

Představujeme:

Komodor Pardubického kraje - Sam

Dostal jsem za úkol napsat něco o sobě. Tak tedy, jmenuji se Prokop Jícha, jinak též Sam. Skautovat jsem začal v roce 1968 spolu se svým nejlepším kamarádem v sušáckém oddíle. Oddíl ale v roce 1970 ukončil činnost, a tak jsem přešel do jednoho z oddílů, který se pokusil fungovat dál. Tím oddílem byl 7. oddíl vodních skautů v Pardubicích, který byl tehdy v Pardubicích jediný. Vodácký program mne nadchnul, a tak jsem v 7. oddíle aktivně působil dalších třináct let, ve kterých jsem sjel (nejdříve na pramicích a později na kanoích) většinu našich větších řek se splavností pro vodáky. Za tu dobu se mi podařilo absolvovat konec základní školy, celou střední a vysokou školu a také vojenskou službu.

Od roku 1983 do roku 1990 jsem v oddíle aktivní nebyl, ale v roce 1990 vznikl přístav Sedmička, kde jsem začal působit střídavě jako zástupce kapitána a kapitán dvánáctého oddílu. K tomu mi časem přibyla funkce zástupce přístavního kapitána a v letech 1999 až 2004 funkce organizačního zpravodaje HKVS.

V roce 1997 se v mém vodáckém životě udála tehdy zdánlivě naprosto nepodstatná událost. Na tábo-

Komodor Pardubického kraje, Prokop Jícha - Sam

ře jsme dokončili oplachtění první P 550 a uskutečnil jsem si dětský sen - svézt se na plachtenci. Na rozdíl od mnoha jiných uskutečněných dětských snů jsem po jeho uskutečnění byl nadšen. Bylo

to prostě NĚCO. Postupně jsme oplachtili další lodě, v roce 1999 jsme začali jezdit i na lodi třídy FD, zúčastnil jsem se dvou admirálních plaveb na Mazurských jezerech v Polsku. Prostě mě to chytlo.

V roce 2003 jsem se pustil do další činnosti - začal jsem po technické stránce připravovat spolu s Flintem projekt Severka, který se v současné době nevyvíjí příliš povzbudivě. Po technické stránce je loď povedená, ale nepodařilo se zajistit financování sériové výroby. Technická stránka problémů je to, co řešit umím, ale shánět peníze mi nikdy nešlo. Očekával jsem, že to někdo udělá, když pěkně poprosíme, ale nějak to nevyšlo.

Sam

Představujeme:

Vodní skauti Pardubického kraje

V našem kraji je spíš nižší nebo průměrný počet vodních skautů, než je celkový průměr. To však neznamená, že bychom se nesnažili být co neaktivnější. V kraji fungují dva přístavy (v Pardubicích a Vysokém Mýtě) a jeden oddíl vodních skautů zařazený do "sušáckého" střediska (v České Třebové). Historicky nejstarší oddíl je 7. oddíl v Pardubicích, ze kterého po roce 1989 vznikl přístav Sedmička. Z tohoto oddílu pochází dlouholetý krajský kapitán Děda, který do něj vstoupil již ve třicátých letech. Já jsem jím také prošel, ale proti Dědovi jsem úplný zelenáč - vstoupil jsem do něj až v roce 1970.

Oddíly našeho kraje se snaží přispět svým dílem k akcím, které pořádá HKVS pro celou obec vodních skautů. Chtěl bych připomenout např. SKARE, které se uskutečnilo na Seči již mnohokrát (poprvé v roce 1996), Navigamus 2000 na Seči a 2003 Břehy, na jejichž organizaci měli značný podíl vodní skauti z Kolína, a několik ročníků SKAPA, které bylo pořádáno v Pardubicích. Vodní skauti pardubického kraje mají k dispozici základnu

na Seči (Pardubice), na vodní nádrži Křetinka u Letovic (Česká Třebová) a tábořiště na Stvořidlech (Vysoké Mýto).

Každým rokem pořádáme krajské akce - loni např. tradiční víkendová tělocvična v Pardubicích, v červnu se uskutečnila víkendová plavba na sečské přehradě, kterou jsme si připoměli sto let vodního skautingu, a v září víkendové setkání na nádrži Křetinka. Zdejší základna je velice příjemné místo s nádherným výhledem na přehradní jezero. Letos jsme zatím stihli již tradiční tělocvičnu.

Sam

PŘÍSTAV SEDMIČKA PARDUBICE

Historie vodních skautů v Pardubicích sahá až do roku 1937, i když určité nesmělé náznaky naznačující vznik 7. oddílu už od roku 1935. Jeho činnost byla v průběhu doby několikrát přerušena díky nepřejícím režimům.

V našem středisku se nacházejí 4 oddíly, dva chlapecké, jeden dívčí a klub oldskautů. Všichni se scházejí v klubovně Hydrovka na břehu řeky Chrudimky nedaleko soutoku

s Labem. Zde máme také uloženou část našich lodí, takže velmi často na schůzkách vyjždíme na vodu.

Od roku 1947 vydáváme také přístavní časopis Hrožramrovo (jméno dle počátečních slabik názvů družin - hroši, žraloci, mroži a vokouni). Zde si každý měsíc můžeme přečíst program akcí, kroniky z akcí, podívat se na různé důležité věci (zápisy z přístavní rady, jak vyrobit táborovou bednu) ale také se pobavit nad stránkou s vtipy.

Mezi naše vodácké aktivity patří hlavně plachtění a sjíždění řek na pramicích a kanoích.

Účastníme se obvyklých skautských akcí jako například Navigamus, Svojsíkův závod, Prahou plnou strašidel, Tři jezy, nebo SKARE, ale také našich speciálních přístavních, z nichž některé bychom vám rádi představili.

První z nich je Zlatá želva, což je poněkud netradiční cyklistický závod pořádaný pravidelně od roku 1972 (několikrát se závod uskutečnil již předtím, ale pravidelně od roku 1972). Úkolem každého je projet vyznačenou trasu s různými překážkami, ovšem co nejpomale-

ji. To však není tak jednoduché, jak to na první pohled vypadá, protože závodníci na cestě narazí na několik překážek, které se musejí zdolat. Chyby se trestají odečtením času. Například projíždějí příkopem plným bahna atd. Dlužno ještě připomenout, že mnozí borci po vyhodnocení výsledků dosahují nadsvětelných rychlostí, neboť do cíle dorazí vlastně dříve, než vyjeli.

Další dnes již tradiční akcí je Dábelský sedmiboj. Tento závod se koná každoročně už od roku 1995. Soutěží se v sedmi neobvyklých disciplínách: vypít co nejrychleji 0,5 litru perlivé vody, sníst 3 tatranky, hodit co nejdále špejlí, prolézt papírem formátu A4, udržet co nejdéle v ruce zapálenou sirku, odhadnout 1 minutu, projít určenou trasu pozadu slepičím krokem. Všechny výsledky se nakonec proženou výpočetním střediskem, které potom určí vítěze.

Další pravidelnou soutěží je závod o původně oddílového nyní přístavního Bambulu, což je závod v pádlování na hladké vodě na pramicích.

Také pořádáme pravidelné turnaje ve stolním tenisu, piškvorkách atd.

Účast na akcích mimo přístav nebývá zcela neúspěšná. Například bych rád zmínil několik násobných vítězství a přední umístění na SKARE.

Naše stálé tábory se obvykle konají na základně na Seči. Místo to sice není pro tábor úplně ideální, jelikož leží v rekreační oblasti, ale blízkost přehrady umožňuje naši oblíbenou vodní aktivitu, kterou je plachtění. Základnu náš přístav spravuje od roku 1995, tam máme uložené naše plachetnice. V současné době zde chystáme rozšíření loděnice. Základna je určena pro provoz zhruba od dubna do října, pro zimní provoz vybavena není.

Putovní tábory pořádáme obvykle na řekách České republiky, případně i v zahraničí. Poslední dobou jsme začali podnikat i putování pod plachtami.

Medúza a Sam

VYDRÍ STOPA VYSOKÉ MÝTO

Minulý rok (jako každý rok) jsme zahájili odemykáním řeky Loučné vodácké činnosti v tomto roce. Akce byla úspěšná a účastnili se jí nejen členové střediska, ale i jejich rodiče a přátelé střediska. Tato akce končí u naší loděnice na Jan-

gelci, kde si opečeme buřty, zahrajeme fotbal na louce či zablbne na místním jezu.

Naše středisko a jeho oddíly se účastní jak velkých celorepublikových akcí, kde máme buď větší, nebo menší úspěchy, tak samo pořádá tábor, výpravy a výlety.

Z těch velkých akcí se každoročně účastníme například SKARE, které se loni pořádalo na Hlučínské šterkovně u Ostravy, a kde jsme za nepřízně větru v závodě „Na dřevěný vítr“ čili na pádla obsadili pěkné druhé místo. Dále jsme se poprvé s dospělou posádkou zúčastnili štafetového závodu „O mimoňské pádlo“, kde jsme ve své kategorii zvítězili a měli jsme i nejrychlejší časy na pramici a kanoi z celého startovního pole. A posledním velkým závodem, kterého se již tradičně účastníme s velkými úspěchy, byli Tři jezy v Praze. Zde jsme loni postavili na start 4 posádky (skauty, rovery, rangers a open dospělí). S výbornými časy do cíle dorazily všechny posádky na prvních místech, byl to velice úspěšný závod, avšak nakonec pokažený přísnou diskvalifikací dospělé posádky. I tak v prvních chvílích vyhlášení nás hřály čtyři skautské

mistrovské tituly. Letos, již v těchto krásných jarních dnech, začínáme přemýšlet o přípravě na tyto tradiční závody s nemalými cíli.

Hlavní akcí pořádanou střediskem je samozřejmě letní tábor. Ten jsme loni měli na našem vlastním tábořišti na Stvořidlech na řece Sázavě. Hlavním tématem celotáborové hry byl Pravěk, a tak se po táboře pohyboval náčelník tlupy, pravěcí lovci a domorodí lidé. Myslím, že táborová hra byla úspěšná a pravěký způsob života dětem velice vyhovoval. Velikou výhodou našeho tábořiště je nedaleký peřejnatý úsek Stvořidla (až WW II+). Loni nám počasí dopřávalo velké množství vody, a tak jsme této krásné možnosti nácvičku jízdy na divoké vodě využívali skoro denně. Na našem táboře dáváme velký důraz na výuku jízdy na vodě jak divoké, tak klidné.

V celém roce se kromě každodenní činnosti oddílů na schůzkách v naší klubovně také pořádají různé výlety a vícedenní výpravy. Loni jsme například podnikli třídenní výpravu s vlčaty na Tichou Orlici, se skauty výpravu do Liberce a okolí, skautky s vlčaty byli na víkend na chatě jednoho ze členů u obce Březiny, roveři podnikli každoroční prázdninový sjezd vybrané řeky, loni to byla Morava, a v neposlední řadě první jarní výprava a zimní výprava, což jsou celostřediskové akce. A je samozřejmě mnoho dalších menších akcí, které s dětmi podnikáme.

A nakonec taky naši roveři pořádají jednu outdoorovou akci určenou výhradně pro rovery. Ta se jmenuje VYDRA DUP, koná se většinou koncem ledna a je určena 1 - 4členným týmům. Je to štafeta (běh, kolo, kanoe, běžky), kde si každý tým tyto disciplíny jakkoliv mezi sebe rozdělí. Je vcelku sranda běžet či jet na kole trasu v půl metru sněhu, na kanoi jet v -15 °C nebo naopak na běžkách v bahně, když zima není zima. Zatím je to spíš taková středisková akce, ale letos jsme měli v jednom týmu

i jednoho skauta z Jilemnice.

Roveři a přátelé střediska se také podílejí na opravách budov patřících středisku. Loni se začalo s generální opravou loděnice na Jangelci, která již byla potřeba. Na brigádách před táborem a na táboře se vždy opravují potřebné části našeho tábořiště na Stvořidlech. A v neposlední řadě se snažíme sehnat prostředky pro nutnou opravu a částečnou přestavbu naší klubovny, ať už od soukromých subjektů, či od skautu jako jednotky.

V letošním roce máme ve středisku registrovaných 5 oddílů s celkovým počtem členů 72, z toho dětí a mládeže do 18 let je 44 a dospělých 28.

VELRYBÁŘI ČESKÁ TŘEBOVÁ

Náš oddíl, 5. oddíl vodních skautů střediska „JAVOR“ v České Třebové, je benjamínkem střediska. Vítr do našich oddílových plachet začal proudit v roce 2001, kdy „vodáky“ založil bratr Oldřich Pešina, který je kapitánem oddílu až do dnešních dnů.

Oddíl byl založen jako cesta ke splnění snů všech malých námořníků, které láká skauting stejně jako vodáctví. Tou cestou již prošla velká spousta brášek a sester, ně-

kteří z ní odbočili, jiní tou cestou pokračují nadále a někteří z nich již více než polovinu vlastního života.

Co je tím, co naplňuje náš oddílový život? Je to každá páteční schůzka, jsou to každoročně pořádané tábory, ten letošní jsme pluli po řece Moravě a pak tábořili a plachtily na přehradě Křetinka u Letovic. Jsou to i víkendové akce, mezinárodní setkání Navigamus, pořádaná každé tři roky. Je to touha dosáhnout vytyčených cílů, stanout na nejvyšším ze stupňů vítězů. Mistrovství republiky v závodech Napříč Prahou přes tři jezy (první místo v kategorii open, 2004) toho bylo důkazem. Doplachtit si pro první místo v Modré stuze a krásné druhé a třetí místo na mistrovství republiky vodních skautů v jachtingu - Skare (kategorie open, 2010) je naším dalším dosaženým vítězstvím. Dále je to i vidina báječně stráveného týdne u našich polských sousedů plavbou po Mazurských jezerech, akce, která se stala jakýmsi každoročním rituálem. Je to hon za tím být jedním z těch nejlepších, získat jedno z několika málo volných míst a vydat se za kormidlem plachetnice za dalekými obzory Itálie, Španělska, Chorvatska či Řecka.

V současné době má náš oddíl 25 aktivních členů, když jsme tento rok rozšířili vlastní řady a oddílovou posádku doplnili nováčky.

Máme vlastní táborovou základnu v Nekoři pod údolní nádrží Pastviny na Divoké Orlici, jsme členy jachtařského klubu Svitavice u Letovic, kde letos dokončujeme výstavbu základny.

Co říci na závěr? Jsme hrdí na to, že máme tu čest být oddílem skautského střediska Javor v České Třebové a velké rodiny vodních skautů.

Šídlo

Co je Odysseus Group a jak funguje?

Stejně jako čeští vodní skauti mají na národní úrovni HKVS, evropští vodní skauti mají svoji Odysseus Group. Mezi její hlavní úkoly patří plánování seminářů Eurosea pro činovníky VS. Na Eurosea 10 v září loňského roku byli zvoleni noví členové. Jaké jsou jejich představy o fungování této skupiny? Čím by se měla Odysseus Group zabývat? Nejlépe nám to povědí oni sami.

Novou předsedkyní Odysseus Group byla zvolena Satu Raudasoja z Finska. Je nejen první ženou v čele této skupiny, ale ve svých 27 letech i nejmladší předsedkyní v historii. Na univerzitě Aalto studuje na zakazníka zaměřený vývoj výrobků. Je členkou finského národního ženského týmu rugby.

Jaké jsou tvoje ambice, Satu?

Je několik věcí, na které bychom se měli zaměřit. Zejména bych ráda, abychom efektivněji komunikovali. Zatím se zdá, že mezi semináři Eurosea se toho mnoho neděje. Domnívám se, že iniciativa ambasadů (se zástupci z každé země) pomůže zlepšit komunikaci mezi Eurosea.

Čeho bys ráda v Odysseus Group dosáhla?

Ráda bych, abychom fungovali jako tým. Také bych se chtěla postarat o to, aby příští Eurosea v Kodani bylo dobře zorganizované a užitečné pro všechny účastníky.

Zástupcem Satu je Sjoerd Heeringa z Nizozemí. Je mu 59 let a ve skautingu působí jako projektový manažer a starší člen Odysseus Group. V civilu se žije jako ředitel muzea kreslených filmů.

Jaké jsou tvoje ambice, Sjoerd?

Díky entusiasmům lidí jako Ron Brown a Luc van Nevel je Eurosea dobře známo v mnoha evropských zemích. Přichází čas, aby mladší generace převzala kormidlo a jela s Odysseem a Eurosea po divokém moři do dalšího přístavu. Rád budu pomáhat s čímkoli bude potřeba a koučovat tým. Mým osob-

Členové Odysseus Group: zleva Sjoerd Heeringa, Morton Haugstad, Satu Raudasoja, Wiktor Wroblewski a Brian Gaule.

ním cílem je zlepšit bezpečnost na palubě při plavbě.

Sedmatřicetiletý Morton Haugstad je z Norska. Pracuje v technickém velkoobchodu, je zkušeným vůdcem oddílu a kapitánem staré plachetnice Colin Archer. Je houževnatým Vikingem, který má rád drsné outdoorové akce.

Mortone, jaké jsou tvoje ambice?

Pevně věřím v koncept učení se činností. To je základ mého chápání prostředků a cílů skautského hnutí. Těším se na zapojení v projektu Armada 2011, který bude, doufejme, všem prospěšný. Evropští vodní skauti by se měli do budoucna zaměřit na společné aktivity pro skauty z mnoha zemí.

Wiktorovi Wroblewski z Polska je 32 let. Pracuje jako architekt, je velmi kreativní, má zkušenosti s vedením oddílu i jako námořník.

Wiktoře, jaké jsou tvoje ambice?

Rád bych se přičinil o to, abychom zůstali více v kontaktu mezi semináři Eurosea. Je velmi důležité, abychom umožnili vůdcům sdílet jejich nápady a radit se o problémech.

Čeho bys rád dosáhl v Odysseus Group?

Odysseus Group by měla napomoci vytvoření pocitu panevropského vodního skautingu. Jednou cestou, jak toho dosáhnout, může být vytvoření krátké publikace o vodním skautingu pro národní skautské organizace. Publikace by měla vysvětlit, co to je vodní skauting, jaké jsou naše tradice a činnosti. Rád bych také zprovoznil sociální síť využívající online média jako je např. Facebook.

Posledním členem je Brian Gaule z Irsko, který je bohužel velmi zaneprázdňen obchodováním v logistice.

S Odysseus Group spolupracuje na dobrovolné bázi několik dalších lidí. Luc van Nevel z Belgie koordinuje tzv. „ambasadorů“, Bruce Johnson z Boy Scouts of America spravuje web evropských vodních skautů (<http://europe.seascout.org>), který jsme vám představili v únorovém čísle Kapitánské pošty. Společně s Eoghan Lavelle také působí v redakční radě časopisu Euronaut.

S využitím textů časopisu Euronaut, č. 29, leden 2011, přeložila, upravila a doplnila

Liška

Kamenice - český evergreen

Tahle story, podobně jako většina vodáckých, začíná zase jako obvykle. Ve čtvrtek 13. ledna neklidně sleduji počasí a hypnotizují vodočty na severu Čech, kam se o víkend mám vydat na poslední víkend kapitánek.

V pátek přes den lezou čísla stále nahoru a z neklidu se stává posedlost. Definitivně se rozhoduji a k běžkám přibaluji ještě jeden kajak a komplet hydro. Tenhle víkend si něco sježu, i kdyby to byla jenom zasněžená stráň.

Je sobota, den Prvý.

V Jablonic nad Nisou mi už sobotní ráno potvrzuje, že se nic nezměnilo. Vodočty na netu ukazují stále hezká čísla. Odpoutávám se od lesoškoláků a vyrážím spolu s Lupenem na benzínku Na Mýtě, tradiční to seřadiště vodáků severu. Po zběsilém obvolávání získávám skupinu pádlerů, ke kterým se můžu připojit. Odjezd se však nekoná a místo smožení pádla ve vodě končím s klíčem a kladivem pod autem. Večer se naštěstí dozvídám od Motýla, že se nazítří chystají na sever. Bezva!

V neděli se vše opakuje, akorát o dost dříve. Opět se scházíme na Mýtě, tentokrát však se skupinou Drcáků vedenou Snížákem a Mírou Šulcem. Obhlížíme blízký Cutisin a horní Jizeru, ale volba padá nakonec na nedalekou Tanvaldskou Kamenici. Jede se do Plavů.

Nasedáme v Plavech pod jezem a ve stylu downriver se ženeme za Snížákem dolů po řece (Míra nechal věci doma, takže zábava po ránu se konala). Nenechte se uchlácholit laxnějším začátkem úseku. Větší část vody je odvedena náhonem a první radovánky začínají hnedka jak je vrácena zpátky.

Nedaleko jsou Držkovské schody, tři stupně s válci, které umí i slušně podržet. Dříve se tu jezdily i rodeové závody. Za druhým schodem je napravo poměrně velká laguna, kde lze přistavit. A otrlejší si

mohou vyzkoušet nájezdy.

Držkovskými schody začíná nejvyhledávanější úsek Kamenice, obtížnost po dalších pár kiláku tak osciluje mezi WW 3+ - 4 a charakter řeky je více technický. Kamenice se uzavírá do soutěsky a pokračuje tak několik kiláku až do Jesenného. Začátkem dubna se tu pravidelně jezdí raftové a jiné závody. Hranice sjízdnosti se zde pohybuje na 50 – 55 cm na vodočtu v Plavech, ideál je ale kolem 65 – 70 cm.

Následuje Prádelna, soutěska s velkým kamenem uprostřed. Náročnější je spíše ale příjezd k ní. Vše lze snadno prohlédnout z levého

břehu, kde vede turistická stezka celým údolím. Za malé a střední vody bych doporučoval cestu středem a doleva, za velké pak stále vpravo. Pod Prádelnou je však nejlepší zlatá střední cesta.

Obtížnost neklesá. Je tu ještě Navarovská soutěska. Zastavit a prohlížet lze zprava. Válec a pár rozbitých vln se obvykle najíždí vpravo a závěr pak zleva doprava. Bazén pod soutěskou plynule navazuje do Okýnka a několik velkých kamenů vyžaduje mít loď pod kontrolou a nikoli se jen bohatýrsky řídit korytem. Za velké vody je to rozhodně masáž. Dále obtížnost klesá až

k silničnímu mostu v Navarově, kde lze ukončit plavbu na levém břehu.

Pokračujeme ale až do Jesenného. Cestou je jeden stupeň se šikmým válcem a po pár stech metrech vystává velká skála, kterou voda obtéká zprava. Tady je potřeba včas zastavit vlevo. Před námi je proslulý Tobogán. Prohlížení je zde na místě, i když to tu znáte nazpaměť, protože Kamenice se vyznačuje popadanými stromy v korytě, které už způsobily nejednu nehodu. Samotný průjezd tobogánem se mění s vodou, takže nelze doporučit jednoznačnou cestu. Dole však pozor na poslední válec, který hází

doprava na skálu a občas končí odřenými klouby.

Na zbylé cestě do Jesenného už na nás čeká jenom 4 metry vysoký jez, který obnášíme. Většina z nás ho má skočený, ale možné zadržnutí na hraně, podemleté břehy, zlámané kotníky či vyhřeznuté ploténky nám za to už nestojí. Pod jezem klesá obtížnost na WW 1 – 2 a po 800 metrech se řítíme z 2,5 metru vysokého jezu, kde je ale většinou málo vody jak na něm, tak i pod ním. Za střední a velké vody sjízdný od středu doleva, jinak asi přenést. Pod jezem na nás čeká auto, takže vysedáme.

Jinak se dá jet ještě asi 500 metrů

k silničnímu mostu, kde vlevo před ním se dá vysedat. Odtud už pak zase autem nahoru anebo vlakem ze zastávky na pravém břehu.

Další úsek WW 1 – 2 následuje odsud až do Podspálova, kde se Kamenice vlévá do Jizery. Nic pro nás, takže nakládáme lodě a valíme zpátky nahoru. Tři jízdy byly dostatečné, ještě s lovením jednoho kajákaře, jehož jméno neznal nikdo na začátku ani na konci.

Kamenice je prostě řeka, která nikdy neomrzí!

Slunda

www.poutnicikolin.cz
info@poutnicikolin.cz

FOTA NA TÉTO STRANĚ ARCHIV POUTNÍKŮ KOLÍN

KAMENICE, PLAGY - JESENNÝ:

POPIS TRASY A ZAJÍMAVOSTI: největší zajímavostí je samotný kaňon Kamenice mezi Plavou a Jesenným, kudy vede turistická cesta, nehledě na přírodu a strmé skály, přímo v Navarově je to pak i zřícenina hradu, který může být lákadlem, podél celé cesty vede i železnice, tedy není problém si cestu případně zkrátit, návštěvu bych doporučil v době konání raftových závodů, kdy je tu živo a je na co se koukat

OBTÍŽNOST: WW 3 – 4

NÁSTUPNÍ MÍSTO: v Plavech za mostem ve směru na Zlatou Olešnici – Loc: 50°41'52.983"N, 15°19'27.181"E

v Navarově na levém břehu – Loc: 50°40'42.291"N, 15°18'55.396"E

VYSEDACÍ MÍSTO: v Navarově při levém břehu – Loc: 50°40'42.291"N, 15°18'55.396"E

v Jesenném při levém břehu - Loc: 50°39'13.27"N, 15°19'38.482"E

SÍJZDNOST: nejčastěji je Kamenice sjízdná za jarního tání, většinou kolem začátku dubna nebo pak za velkých dešťů, sníh však může od tát i dříve pak se sem dostanete jako my třeba v lednu, orientačně podle vodočtu v Plavech alespoň 50 cm

DALŠÍ INFO: www.cnawr.cz/41-tanvaldska-kamenice-drzkovske-schody.html, merkava3.blog.cz/0812/tanvaldska-kamenice, merkava3.blog.cz/0904/tanvaldska-kamenice, www.hydromagazin.cz/clanek/272-tanvaldska-kamenice/, old.hydromagazin.cz/vyhledej.asp?clanek=349&srchtxt=tanvaldska+kamenice

Pozvánka na zážitkový kurz Drager

Cítíte se unavení? Chcete si užít? Máte rádi vodu? Potřebujete naskopnout? Nebo naopak máte energie na rozdávání a chcete se pořádně vyřádit? Lesní kurz Drager je zde!

Zážitkový lesní kurz Drager v sobě spojuje zážitek, nové zkušenosti a příliv nové energie. K tomu spousta možností a příležitostí, jak si vyzkoušet nové směry činnosti a získat silné prožitky. Pořádá jej Instruktorská lesní škola vodních skautů jako speciální akci v rámci svého vzdělávání a všichni účastníci instruktorky se maximálně soustřeďují na to, že z nich v budoucnu budou vedoucí a spoluutvářci vzdělávacích akcí. Proto se již těší, jak budou moci na kurzu prokázat svoji kompetentnost, zvláště pak ve vytváření bohatých a zajímavých programů.

Naším cílem je rozhodně to, aby si účastníci odnesli spoustu hlubokých zážitků a námětů pro další činnost. Směřujeme však na věk účastníků 15+ a očekáváme většinu z řad roverů, proto je kurz zaměřen sportovně a akčně. Roveři se setkají se spoustou výzev, a to jak v rovině fyzické, tak i psychické. Občas zabrousíme do oblasti duchovní a spirituální, což je téma vhodné i pro rovery a také pro vůd-

Lesní kurz Drager

*jachting & potápění & pádlování & dril & lanové aktivity & adrenalin
možnost složení zkoušky Vodáckého minima (Kapy)*

Zážitkový motivační kurz s vodním zaměřením
pro rangers, rovery, vůdce a ostatní skauty 15+

Termíny: 27. – 29. 5. 2011 seznamovací víkend
12. – 21. 8. 2011 letní táborová část

Kontaktní osoba a bližší info:
Kobiha – Jana Bartošová
tel: 733 135 192
drager.skauting@gmail.com
www.drager.skauting.cz

ce či činovníky, kteří si chtějí trochu srovnat, proč tady, teď a v organizaci Junáka.

Kromě toho, že účastník výpravy musí mít patnáct let, je od něj očekáváno, že umí plavat. Tedy plavat..., ona záchranná vesta vás udrží nad hladinou, od toho ji máte, jen se potom musíte dostat nějak i z místa, z vody na loď nebo na břeh. A dobrá nálada je povinná součástí výbavy každého!

Když to shrnu: účastníky čeká určitě spousta legrace, zážitků, nových zkušeností a vztahů. Protože letošní Lesní kurz Drager je prvním

samostatným „dítkem“ Instruktorské lesní školy VS a v takovéto formě je první akcí takového druhu, tak účastníci budou přímo spoluutvářci tradic, zvyků a vzorů pro další ročníky. To otvírá velký prostor pro nové nápady, myšlenky a hlavně díky této volnosti je obrovská možnost použít pro různé typové skupiny skautů prostředky, ke kterým se třeba běžně nedostanou.

Na závěr tedy chceme říct: přijďte, uvidíte, že to bude stát za to!

za tým ILŠ vodních skautů
Pytlík

Vodní slavnosti Navalis i pro skauty?

Slavnosti ke svátku svatého Jana Nepomuckého byly přičiněním Muzea Karlova mostu v roce 2009 obnoveny a stala se z nich krásná akce na vodě. Vedle každoročně dovážených gondol z Benátek se jich účastní stovky dalších lodí, ze kterých lidé sledují hudební i divadelní vystoupení. Ty se odehrávají přímo na vodě na pódiu uprostřed řeky pod Karlovým mostem. Vrcholem akce je velký noční ohňostroj, který všem na vodě ozáří celou oblohu nad hlavou.

Hudební slavnosti na vodě jsou doloženy v Evropě už od 15. století. V Praze se první konaly v roce 1627. Vodní hudby byly nejčastěji provozovány u Karlova mostu, ale probíhaly také v okolí Střeleckého ostrova a vyšehradské skály. Z hlediska účelu, cíle, resp. pořádající instituce, lze vodní hudby dělit na svatojánské, norbertinské, ostrostřelecké a lidové vodní hudby. Ojedinele jsou v pramenech zmiňovány i neliturgické oslavné vodní hudby. Málokdo ví, že se těchto slavností za první republiky účastnili i vodní skauti.

V současnosti se uvažuje o grandiózním rozšíření akce, aby byla přitažlivější pro běžné vodáky a mohli se na ní prezentovat i vodní skauti. Díky široké podpoře máme příležitost uskutečnit věci,

Letošní Navalis je plánováno na víkend 13.-15. 5. 2011 a bude zahrnovat řadu akcí po celém městě. Hlavní večerní program na Vltavě s ohňostrojem bude v neděli. Podrobnosti o akci na www.navalis.cz.

které by se jinak jen těžko realizovaly:

- otevření některé z pražských propustí pro systematický trénink,
- uspořádání dovednostních nebo rychlostních závodů uprostřed města (SKAPA),
- realizovat jachetní závod, ve kterém by se případně mohly porovnávat P550 i s jinými loděmi,
- kempování nebo ukázkový tábor na Střeleckém ostrově přímo v centru Prahy,
- uspořádání slalomového závo-

du v Čertovce.

Udělat se dá cokoliv, ale musí o to být zájem - bez něj myšlenka zapadne. Příští rok se dva týdny po Navalis koná tradiční celostátní setkání VS Navigamus v Plzeňském kraji, takže by se jen těžko podařilo zajistit obě akce současně, ale v roce 2013 je velká šance udělat z účasti vodních skautů na Navalis nejen dobrou prezentací skautingu, ale především skvělý zážitek pro každého účastníka.

Hvězdář

Zůstanou Lavičky vodním skautům?

Každý přístav v Čechách, na Moravě i ve Slezsku má nějaké věhlasné tábořiště nebo základnu. Ostravští mají Slezskou Hartu, Plzeňští základnu Javorná a Třebíčští vodní skauti mají zátoku Lavičky. Uprostřed kopců vysočiny se ještě před čtyřmi desítkami let vinula pouze řeka Jihlava a soudě podle vyprávění to byla krásná řeka. Při výstavbě elektrárny Dukovany se část řeky musela změnit, aby v údolí vznikla Dalešická přehrada. Na průzkum čerstvě vzniklého vodního díla vyrazil věhlasný mořský vlk Ali Pučalík, aby pro svůj oddíl našel vhodné tábořiště. A povedlo se, malebná zátoka zvaná Lavičky byla objevena.

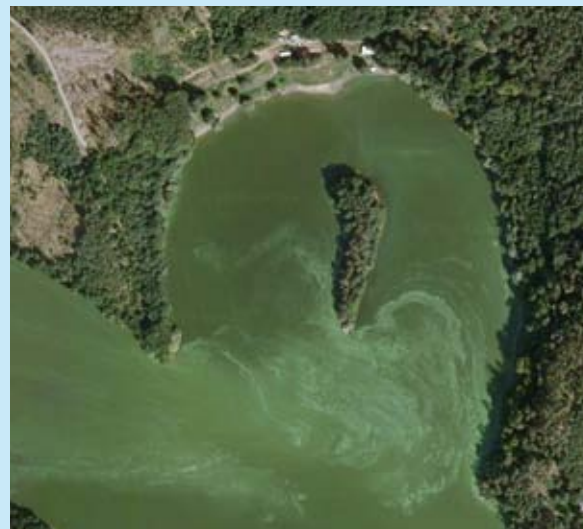
Politická situace v roce 1975 nebyla nakloněna existenci skautských oddílů, takže ani objevená zátoka nemohla připadnout skautům a pod svoje křídla ji vzal Třebíčský výrobní podnik Uniplet. Po dlouhá desetiletí byla zátoka využívána nejrůznějšími oddíly skautů i neskautů a letní tábory na Lavičkách si vyzkoušely oddíly z různých koutů republiky. Mnozí čtenáři si jistě vzpomenou na vodácké lesní školy a kurzy, které zde pořádali Ali Pučalík a Milan Ježek Zeibert. Poslední roky jsou Lavičky nejvíce využívány vodními skauty z přístavu Žlutá ponorka, kteří zde pořádají letní tábory a také zde každoročně probíhá tradiční vodácký Čajový závod.

Mimochodem, pokud neznáte Čajový závod, tak pozvánku nalez-

ZÁTOKA LAVIČKY, DALEŠICKÁ PŘEHRADA

Zátoka Lavičky se skládá ze tří hlavních částí: kaskádovitě louky s „pláží“ (kde je i tábořiště), vodní hladiny a ostrova. Je to opravdu nevhodné místo jakoby stranou od hlavního tělesa přehrady. Louka, pláž i část vodní hladiny je opticky uzavřena ze všech čtyř stran díky přítomnosti ostrova, který se zniče-honic tyčí do výše uprostřed vodní hladiny.

nete na konci tohoto čísla Kapitánské pošty, nebo se můžete podívat na www.zlutaponorka.com.

Majetkové poměry na Lavičkách dnes nevypadají optimisticky. Menší část zátoky patří obci má dlouhodobě v pronájmu přístav vodních skautů Žlutá ponorka. Větší část, která patří zmíněnému Unipletu, je v současné době na prodej z důvodu úpadku podniku. Bohužel se nám nepodařilo uplatnit „objevitelské“ předkupní právo, protože prim zde hrají peníze. A tak je zátoka Lavičky na prodej za sumu, která je 3x větší než

cena tržní, a skauti ze Žluté ponorky mohou jen sedět a čekat na její snížení.

Co když se ale najde jiný kupec zátoky? Bude to konec skautování na Lavičkách? Snad ne. Proto v současné době oslovujeme všechny spřízněné duše s žádostí o dar nebo půjčku, abychom mohli malebnou zátoku uchovat pro naše skautské následovníky.

Pokud byste nás chtěli podpořit i Vy, budeme rádi. Potřebné informace naleznete na www.zlutaponorka.com/lavicky.

Čuzl

NAVIGAMUS 1997 aneb Vašek Beta

Poučen „loňským“ Navigamem 94 začal Hlavní kapitanát vodních skautů připravovat velké setkání „modrých“ na rok 1997. Tehdy jsme ještě mysleli, že místo setkání bude vždy na Orlické přehradě, protože dává možnost vyzkoušet pramice na klidné vodě, splutí některé ze tří do přehrady ústících řek a navíc je na místech zvaných U krále větrů, Na Vystrkově a Vládni mys velmi dobré místo pro jachting. Rozhodně jsme však nechtěli Velký Vír celý, přišlo nám to drahé a navíc zbytečně rozsáhlé.

Volba barvy loga se nabízela sama: byli jsme tehdy opět přijati do mezinárodní skautské organizace WOSM, a tak se barvou Navigamu 97 stala jeho fialová barva.

Námět prvního Navigamu se vyloupl jaksi bezděčně a na poslední chvíli, tentokrát jsme to náhodě nechat nechtěli, proto jsme pečlivě sbírali a třídili informace. Nejvhodnější nám nakonec připadlo 500. výročí obeplutí Afriky, kdy na přelomu let 1497 a 1498 portugalská flotila pod vedením Vasco da Gamy završila osmdesát let trvající úsilí o dosažení Indie námořní cestou. V Kapitánské poště jsme postupně popisovali etapy dosažení Indie mořskou cestou.

Za maskota byl jednoznačně vybrán hroch, i když zrovna tehdy takový plyšák nebyl k sehnání ani v hračkárnách, ani na benzinových pumpách. Toho, kterého jsme přece jen sehnali, jsme si natolik vážili, že dostal jméno. Nechtěli jsme ho nazvat přímo Vasco da Gama (čti vašku da gama), dostal proto jméno skromnější: Vašek Beta.

Do přípravy druhého Navigamu se zapojily prakticky všechny přístavy. Samotný organizační štáb obsahoval 44 jmen.

Navigamus byl pojat jako přehlídka činností vodních skautů, proto byly jednotlivé dny spojeny se závody, po předchozích zkuše-

NAVIGAMUS 1997

DATUM KONÁNÍ: 5.-8. 6. 1997

MÍSTO KONÁNÍ: Orlická přehrada a okolí

NÁMĚT: 500. výročí obeplutí Afriky Vasco da Gama

PŘIBLIŽNÝ POČET ÚČASTNÍKŮ: cca 800

ZAHRANIČNÍ NÁVŠTĚVNÍCI: Slovensko, Rakousko, Holandsko, Polsko

POŘADATEL: Hlavní kapitanát vodních skautů

MASKOT: hroch

BARVA: fialová

VZPOMÍNKA NA NAVIGAMUS 97: KÁŤA, PLZEŇ

1. Benátská noc: pramice, osvětlené lampióny a kroužící po hladině Orlické přehradě.
2. Rychlostní a dovednostní závod (prolézání obručí, vyskákání do vody a další).
3. Výlet, prohlídka zámku Orlík, pávi.
4. Vylodění.
5. Nikdy nekončící nástupy.
6. Dlouhá cesta na stravování.
7. Příliš nevydařená jídla.
8. Téma Vasco de Gama.
9. Fialové tričko s hrochem.
10. Povedená akce.

Káťa

nostech jsme připravili speciální program pro žabičky a vlčata:

5. 6. - Den Jindřicha Mořeplavce: stavba táborů, přípravné práce, setkání oddílů,

6. 6. - Den Dioga Caa: SKARE - soutěže skautských plachetnic a oplachtěných pramic, kategorie A skauti a skautky, B roveři a rangers, Q vlčata a žabičky, cílová plavba O modrou stuhu Hlavního kapitánátu, návštěvy zámku Orlík,

7. 6. - Den Bartolomeu Diase: SKAPA - soutěže skautských pramic a kanoí Ranův memoriál (vodácká zručnost), Braťkův memoriál (rychlostní soutěž), závod vlčat a žabiček Z Lisabonu do Kalikatu, večer benátská noc,

8. 6. - Den Vasco da Gama: pře-

hlídka a defilé lodí, Vylodění v Kalikatu, vyhodnocení soutěží.

Jednotlivé subkempy jsme nazvali mysy různých barev (pétépáci samozřejmě sídlili na Černém mysu – Cabo negro, štáb na Bílém mysu – Cabo bianco, nástupiště bylo mysem Dobré naděje – Cabo de bona esperanza atd.) a označili sloupy podobnými těm, které Portugalci vztyčovali při postupném obeplouvání Afriky.

Nechtěli jsme zanedbat propagaci, a proto jsme rozeslali pozvánky na všechny strany, zvláště pěknou jsme poslali prezidentu Havlovi, bývalému vodnímu skautovi. K našemu údivu zareagoval velvyslanec Portugalské republiky dr. Antonio Cascais, který nad akcí

převzal záštitu a na Navigamus vyslal kulturního atašé.

Počasí si tentokrát s námi zle nehrálo, už vidělo, že by to na našem nadšení nic nezměnilo. 800 přítomných se celou dobu při závodech dobře bavilo, kdo nezávodil, jel lodí nebo šel pěšky na výlet. Díky Ostravákům se vyřádili i nejmenší, už proto, že na stanovištích her byli skoro opravdoví černoši, černošky, žirafy a sloni.

Čajíček dlouho přemýšlel, jak zorganizovat benátskou noc a nakonec přišel na geniální myšlenku: určil několik vedoucích lodí, kolem nichž se ostatní shlukovali a rejdlili, nazval to molekuly a Brownův pohyb. Dlužno přiznat, že z paluby výletního parníku, kde opět hráli

Nymburáci, to opravdu vypadalo efektně.

Závěrečný scénář se nám mírně vymknul z paží. Flotila Vasco da Gama měla doplout do Kalikatu ve stejnou dobu jako ostatní lodě, ale protože jachtaři vedení Efendim odmítli doplout na „dřevěný vítr“ a křižovali a křižovali u afrických břehů, trvalo jim to dlóóóuho. Ale protože čekající Indové, patřičně na tu slávu vystrojeni (vzpomínám na Bimba, který měl na hlavě něco jako polštář s rolničkami), si měli co povídat a ukazovat, byla čekací doba vyplněna přehlídkou kostýmů a střilením z děl.

V pozvánce s programem rozšířené před Navigamem oddílům jsme uvedli: NAVIGAMUS 97 splní svůj účel, jestliže se jeho účastníci budou těšit na NAVIGAMUS 2000.

A to se, myslím, stalo.

Vezír

2x FOTO VLADIMÍR CVRČEK - VEZÍR

Propagační předměty Navigamu 97

VZPOMÍNKA NA NAVIGAMUS 97: AMATEUR, PRAHA

„Tak už je to zase tady,“ pronesl na zasedání tehdejšího HKVS do ticha, které panovalo při kávové pause mezi jednáními, Myšák Dvě.

„A co tím vlastně myslíš?“ ozval se hlavní kapitán Jack a loknul si Pavlem Česákem čerstvě uvařeného kafe.

„No že je rok pryč a nevím, zda Jarýnek bude moci,“ ponuře pokračoval Myšák a nepřítomně hleděl před sebe.

„Jakej rok a proč Jarýnek?“ znovu se ozval Jack.

Přítomní sledovali tenhle dialog poněkud udiveně a čekali, cože se z toho vyvine.

„Protože dnes je podzim Léta Páně 1995 a v létě roku 1997 nás čeká druhý NAVIGAMUS a nikdo nic, ba ani jindy tak agilní a pilný Vezír, nějak nic nepřipravují. A nebude-li ani ‚táborový chlácholitel‘, ani velitel stravování, ani nábor PTPáků, tak nebude ani NAVIGAMUS 1997!“ důrazným hlasem osvětlil situaci Myšák.

„Jo takhle, no času dost, vždyť je teprve podzim 1995 a Jarýnek sice vyhrožuje svatbou, ale znáte ho, on to tak nemyslí,“ oddechl si Jack.

„Myslí – nemyslí, víš dobře, že vodácký rok je od Navigámu k Navigámu a teď jsme už v polovici a já vám pak jako ‚dycky‘ narychlo auta shánět nebudu,“ zaduněl velitelským hlasem

náš organizátor všeho.

Asi takhle tedy vypadala ta historická schůzka, kterou teoreticky a částečně prakticky přípravy na celostátní setkání vodních skautů začínaly. Skutečně se ale začalo konečně jednat. Tak za prvé, kde NAVIGAMUS bude. Během příštích měsíců padaly různé návrhy, navrhovala se Seč, Ostravská Harta, Rozkoš a také znovu Orlík. Na konec rozhodla návštěva a hlas Karla Schwarzenberga, který opět přislíbil svoji podporu skautskému a zejména vodáckému hnutí. Na srazu kapitánu bylo pak místo NAVIGÁMU 97 jednohlasně odhlasováno, zejména proto, „že jsme to tam dobře znali.“

I ten Jarýnek potvrdil svoji účast a převzal funkci nejen velitele kuchyní a stravování, ale také roli nositele dobré nálady, zkrátka byl opět „táborový chlácholitelem“.

No a pak Vezír někde vyhrabal, že je to „akorát“ výročí, když portugalský kapitán Vasco de Gama obeplul svět a pak i doplul do Kalkatu k tamějšímu Emírovi. Námět byl na světě a začal se připravovat, jen musím ještě podotknout, že já (Amateur) si vykoledoval návrh někoho z tehdejší Ústřední rady, abych byl vyloučen z JUNÁKA, protože bez svolení komunikují s Portugalským velvyslanectvím a jednáám prý jako zmocněnec společenství JUNÁK. Byl jsem donucen se bránit a dokazo-

vat, že na večeri a oslavu portugalského národního svátku jsem byl pozván jako soukromá osoba a že mne nikdo nemůže bránit stýkat se s kýmkoliv a kdykoliv. A že už nežijeme v komunistické diktatuře, aby někdo někoho vylučoval. Návrh na moje vyloučení byl potichu smeten pod koberec.

V prvním červnovém víkendu 1997 se opět na Orlíku sjelo okolo 800 vodních skautek a skautů a NAVIGAMUS 1997 začal. Po prvé se představily nově sériově vyráběné skautské lodě P550 a přičinlivý Oskarův YACHT SERVIS několik těchto nových lodí hned na místě oplachtil, takže tyhle lodě se mohly hned na vodách Orlického jezera zúčastnit nejen typických závodů pádlovacích posádek, ale odstartovaly i ve skautské regatě. A vedly si tyhle lodě výborně a jak vidíte, dodnes ve službě vytrvávají.

Celý NAVIGAMUS 1997 byl opět zakončen mohutným přistávacím manévrem stovky lodí, které přistávaly pod hromovou palbou a v oblacích kouře z pěti pobřežních kanonů. Současně byly přistávající lodě zasypávány z pobřeží vrhanými projektily, což byly koule uplácené z bahna a rákosí.

Existuje i filmový průřez celého „poudujetí“, který pamětníci i zájemci mohou získat.

Amateur

ČAJOVÝ ZÁVOD 2011

Souboj posádek o prvenství v přepravě čajových lístků není nic snadného, a co teprve když trasa vede přes obávaný Bermudský trojúhelník?

KDY: sobota 28.5.2011 od 9hod

KDE: Dalešická přehrada, zátoka Lavičky

více na www.zlutaponorka.com

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 14, duben 2011

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do da- tabáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár - Pavlík, Vladimír Cvrček - Vezír, Luděk Demel - Luďa, Jan Fischer - Hvězdář, Jiří Helus - Ježour, Jiří Hold - Amateur, Prokop Jícha - Sam a kol., Kateřina Kaderová - Liška, Zuzana Klusáčková - Klusajda, Michal Kordík - Pytlík, Dita Kubátová - Dytta, Tomáš Litera - Slunda, Kateřina Nová - Káťa, Zuzana Pozlovská - Pumpa, Marek Prokop - vpi.Blek, Ivan Touška - Čuzl.

Foto na titulní straně: Tomáš Nechvátal - Tom. • **Fotografie uvnitř čísla:** Adam Blaščík, Hana Civišová - Fany, Vladimír Cvrček - Vezír, Luděk Demel - Luďa, Roman Diba - Roman, Michal Fanta - Misha, Zdeněk Materna - Zdenda, Tomáš Nechvátal - Tom, Jana Špitálská - Želva, Jiří Wicherek - Wicher, archiv HKVS a autorů.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů a Markéta Babóová - Majda.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal. • **Sazba:** Pavel Bár - Pavlík. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka příštího čísla 30. dubna 2011.

